

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

IŠ PRADŽIOS KNYGOS

 Taigi, jeigu kas nors turi klausimų, kuriuos jie norėtų pateikti, na, tiesiog paduokite čia, tegu koks nors vaikas juos atneš ar kaip norite. Arba, galbūt, jeigu mes pereisime . . . Aš—aš turiu apie šešis čia, ant vieno lapo, ir tuomet čia, mes turime du štai ten.

² Taigi, mes . . . mes norime išsiaiškinti. Mes darome tai tam, kad sužinotume, ką galvoja žmonės, apie ką jie galvoja. Suprantate? Ir tai kas daro bažnyčią gerą ir stiprią. Jūs turite skirti laiką, tiesiog kaip jūs turite išravėti dagišius, žinote; ir visa kita, pašalinti visus dalykus iš kelio, kad jūs galėtumėte nuolat judėti. Taigi dėl šios priežasties laikas nuo laiko mes pravedame klausimų vakarą, kad išsiaiškintume.

³ Taigi, jeigu yra kokių nors klausimų, kuriuos . . . Taigi, ši kartą aš tarsi padariau tai plačiai prieinamą. Ir pasakiau: . . . Taigi, anksčiau aš sakydavau: „Taigi, jeigu kas nors . . . tiesiog bet ką, kas susiję su—su Raštu; atsakysiu. Paklauskite to“ (Ačiū, broli.) Ir aš sakydavau: „Tiesiog bet ką, kas susiję su Raštu; atsakysiu“. Suprantate, ir mes atsakydavome tai. Bet ši vakarą aš pasakiau . . .

⁴ Žinote, tuomet jie ateina ir sako: „Broli Bili, - užduoda man klausimą, - ar jūs manote, kad jei—jei—jei *Toks ir toks* padarė *tam tikrą* dalyką, ar tai yra krikščionybė?“

⁵ Na, tai yra tarsi spaudimas kažkam. Bet aš pasakiau: „Tegul jie tai turi ši vakarą“. Suprantate, viskas gerai. Taigi, mes galime tiesiog sužinoti ar už to yra koks nors spaudimas.

⁶ O, aš—aš—aš jaučiuosi tikrai gerai ši vakarą. Visą popietę pjoviau žolę, todėl tikrai jaučiuosi gerai, karštoje saulėje.

⁷ Mes gana greit turėsime susirinkimą, nepamirškite. Rugsėjimo dvidešimt trečią, Čikagos stadione, iki rugsėjo penktos. Tikėkitės ten turėti puikų laiką Viešpatyje. Ir tai dabar buvo reklamuojama visur, ir spausdinama įvairiuose laikraščiuose. Ir mes tikimės nuostabaus laiko.

⁸ Taigi, aš turiu vieną, du, tris, keturis, penkis, šešis, manau, viename puslapyje čia. Ir visa tai tarsi susiję su tuo pačiu dalyku, grįžtant į—į Pradžios Knygą.

⁹ Taigi, pirma Pradžios 1:26 ar 1:26 iki 28, ten, kur asmuo su . . . jie paklausė, kas tai būtų. Koks—koks šis klausimas . . . Aš turiu omenyje, kokį uždavė klausimą, atleiskite. Ir mes norime pirmiausia perskaityti tai. Ir taigi, jie čia turi jį užrašytą. Jeigu

jūs norite iš karto dabar sekti, viskas gerai. Pasakyta: „Dievas sukūrė žmogų, vyrą ir moterį, sukūrė Jis juos“. Suprantate? Ir tuomet jis turi sekantį iš Pradžios, ar jis, ar ji, vienas, turi iš Pradžios 2:7: „Jis suformavo žmogų iš žemės dulkių“. Tai kita vieta. Aš perskaitysiu jas visas, taigi jūs galėsite turėti jas kartu čia, taigi jūs galėsite pamatyti. Dabar pirmas, pirmas aspektas iš to, taigi pasakyta:

1. „Dievas sukūrė žmogų, vyrą ir moterį. Sukūrė žmogų, vyrą ir moterį“. Taigi, tai, aš manau, pirmas punktas. **Dabar Pradžios 2:7 sakoma: „Jis suformavo“**, (pabraukta) **„bet pirma Jis sukūrė“**. Jis turi tai. . . pas jį tai pabraukta. **„Ir Jis suformavo“** (pabraukta) **„žmogų iš dulkių ir įkvėpė į jo šnerves“**, ir taip toliau. **Taigi, koks yra skirtumas, arba kur yra ryšys tarp paminėtų Rašto vietų?**

10 Taigi, tai yra. . . Taigi, jeigu jūs turite tai užsirašę, Pradžios 1:26 iki 28 ir Pradžios 2:7. Taigi, tai pernelyg jautrus dalykas, ir aš—aš galbūt ne. . . Aš tiesiog turiu savo nuomonę apie tai, todėl aš tiesiog pateiksiu tai jums taip, kaip man tai atrodo. Ir jeigu jums atrodo kitaip, na, tiesiog puiku.

11 Aš noriu pagirti brolių Nevilą už puikius atsakymus į tuos klausimus, kuriuos jis pateikė ten. Taigi, jie yra puikūs.

12 Dabar, čia Pradžios 1:26, Dievas sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą. Ir jeigu jūs atkreipėte dėmesį, mes paimsime tai, kad jūs galėtumėte tai perskaityti, ir 26. . . Jeigu jūs panorėsite skaityti kartu su mumis, mes džiaugsimės, kad jūs—jūs tai padarysite, patikrinsite mane.

Ir Dievas tarė: „Sukurkime žmogų pagal mūsų atvaizdą, pagal mūsų panašumą; ir te viešpatauja jie jūros žuvims, . . . padangių paukščiams, . . . gyvuliams, . . . žemei, ir visiems ropliams, kurie ropoja po žemę“.

Ir Dievas sukūrė žmogų pagal savo atvaizdą, pagal Dievo atvaizdą jis sukūrė jį; vyrą ir moterį sukūrė juos.

13 Taigi, tai. . . Aš girdėjau diskutuojant apie tai daugelį kartų, ir visame pasaulyje, vyko diskusijos apie tai. Dabar Pradžios 2:7 žiūrėkite, ką Jis čia padarė. Gerai, štai Tai:

Ir . . . Dievas suformavo žmogų iš žemės dulkių, ir įkvėpė į jo šnerves gyvybės kvapą; ir žmogus tapo gyva siela.

14 Dabar koks tai buvo formavimas. . . ? Klausiantysis nori sužinoti:

Kokį ryšį ši Pradžios 1:26 turi su Pradžios 2:7? Dievas sukūrė du žmones. Ir kuris žmogus buvo, kuris. . . Kokį tai turi ryšį? Koks. . . ? Kaip visa tai siejasi Rašte?

15 Na, taigi, jeigu jūs dabar atkreipsite dėmesį, labai atidžiai, į Pradžios 1:26, pirma paimekime pirmąją dalį. Dievas tarė:

„Padarykime Mes“. Taigi: „Padarykime Mes“, - *mes* yra... „Padarykime Mes žmogų pagal Mūsų atvaizdą“. *Mūsų*, žinoma, mes suvokiame, kad Jis kalbėjo su Kažkuo, Jis kalbėjo su kita Būtybe. „Padarykime Mes žmogų pagal Mūsų atvaizdą, pagal Mūsų panašumą, ir tegul jie viešpatauja laukų galvijams“.

16 Jeigu jūs atkreipėte dėmesį, kūriniuose, pirmas dalykas, kuris buvo sukurtas, žinoma, buvo šviesa. Jūs toliau peržiūrėkite visą kūrimą, ir kas buvo sukurtas paskutinis? Žmogus. Ir moteris buvo sutverta po vyro. Gerai, pirmas... Paskutinis dalykas, kuris buvo sukurtas, iš Dievo kūrinių - yra žmonija.

17 Bet kai Dievas sukūrė Savo pirmąjį žmogų, jeigu jūs atkreipėte dėmesį, Jis sukūrė jį panašų į Save, jis buvo sukurtas pagal Dievo atvaizdą. Ir kas yra Dievas? Taigi, jeigu mes galime sužinoti, kas yra Dievas, mes galime rasti, kokios rūšies žmogų Jis sukūrė.

18 Taigi, Švento Jono 4-ame skyriuje, ir aš... jūs skaitote tai, kad Jėzus kalbasi su moterimi... , jeigu jūs norite atsiversti tai. Aš... neturėdamas daug laiko, aš tiesiog neužsirašiau jų, teks juos pateikti iš atminties. Ir jūs pasižiūrėkite į juos dabar, jei aš galėsiu greitai tai surasti. Taigi, pradėkime maždaug nuo 4-o skyriaus ir 14-os eilutės:

O kas gers ši vandenį, kurį aš jam duosiu, tas nebetroks per amžius; ... ir taps vandens šaltiniu, trykštančiu į amžinąjį gyvenimą.

Moteris tarė jam: „Viešpatie, duok man to vandens, kad aš... nebevaikščiau jo semti“.

Jėzus tarė... „Eik ir pakviesk savo vyrą...“

Moteris atsakė... .

19 Aš manau, kad mes turėtume paimti šiek tiek aukščiau dabar, kad sužinotume, sužinotume tai, ką—ką aš noriu, kad jūs čia pamatytumėte. Galbūt, ne, gal, aš rasiu štai čia toliau, tai ką aš noriu pamatyti. Ką sakote? 23-ia ir 24-a eilutės. Gerai.

Jūs garbinate... (štai ji)... Jūs garbinate ko nepažįstate: mes žinome, ką mes garbiname: nes išgelbėjimas iš žydu. (ir tai teisinga, suprantate)

Bet ateina valanda, ... Bet ateina valanda, jau dabar ji yra, kai tikrieji garbintojai (žydai ar pagonys) garbins Tėvą dvasioje ir tiesoje, nes Tėvas tokių Jo garbintojų ieško.

20 Taigi, sekanti eilutė, kurios aš noriu:

Dievas yra Dvasia: ir jį garbinantys turi garbinti jį dvasioje ir tiesoje.

21 Taigi, jeigu Dievas sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą ir Savo panašumą, tai kokios rūšies žmogų Jis sukūrė? Dvasinį žmogų. Dabar, jeigu jūs atkreipsite dėmesį, po to, kai Jis sukūrė

visą kūriniją ir sukūrė dvasinį žmogų, skaitant tai atidžiau dabar (tam, kas uždavė šį klausimą), rasite štai ką: kad Dievas suteikė žmogui valdžią virš gyvulių ir žuvų, ir viso kito. Bet, Jis kurdamas ten, Jis sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą kad vadovautų galvijams, vadovautų laukų žvėrims, panašiai kaip ir Šventoji Dvasia šiandien vadovauja tikinčiajam. Suprantate?

²² Jis buvo, kitaip sakant, Adomas, pirmu žmogumi iš žemiausių Dievo kūrinijų. Pirmu kūrinium buvo pats Dievas; tuomet iš Dievo išėjo Logos, kuris buvo Djevo Sūnus; tada iš Logos, kuris buvo Žodis („Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų.“) - iš Logos išėjo žmogus.

²³ O, dabar savo mintyse aš turiu nuostabų paveikslą, jeigu jūs galėtumėte leistis su manimi į nedidelę kelionę. Aš manau, kad jau esu apie tai kalbėjęs anksčiau, bet kad tai pasiektų tokią vietą, kur jūs tikrai pamatytumėte tai. Dabar, leiskimės į nedidelę kelionę ir trumpam grįžkime atgal. Taigi, negalvokite apie tai, kaip karšta, sutelkime savo mintis tiesiai į tai, apie ką mes ruošiamės kalbėti ir pagalvokite dabar.

²⁴ Sugrįžkime šimtą milijonų metų atgal, kai pasaulyje dar nebuvo nei žvaigždžių, nei mėnulio, nieko. Taigi, buvo laikas, kai čia nebuvo nieko, buvo tiesiog visa amžina ir Amžinybė. Ir visa amžina ir Amžinybė buvo Dievas, Jis buvo ten pradžioje.

²⁵ Dabar, išeikime čia, prie šių turėklų krašto, pažvelkime ir pažiūrėkime, kaip šie dalykai vyksta.

²⁶ Taigi, „Niekas niekada nėra matęs Tėvo“. Joks žmogus negali pamatyti Dievo fiziniame kūne, nes Dievas ne fiziniame pavidale, Dievas yra Dvasia. Suprantate? Gerai. „Niekas nėra matęs Tėvo, tiktai Viengimis Sūnus, Tėvo prieglobstyje esantis, mums Jį apreiškė“, 1-as. . . Jono, suprantate.

²⁷ Dabar, atkreipkite dėmesį, ten nieko nėra, tik erdvė. Nėra nei šviesos, nei tamsos, nėra nieko, tiesiog atrodo, kad nėra nieko. Bet ten yra didi antgamtinė Būtybė - Jehova Dievas, Kuris visais laikais dengė visą erdvę visur visais laikais. Jis buvo nuo amžinybės ir iki amžinybės, Jis yra kūrinijos pradžia. Tai Dievas. Nieko nematyti, nieko negirdėti, nė vieno atomo judesio ore, nieko, jokio oro, nieko, bet vis dėlto ten buvo Dievas. Tai buvo Dievas. (Taigi, pažiūrėkime kelias minutes, ir po kurio laiko. . .) Joks žmogus nėra To matęs, taigi, Tai Tėvas. Tai Dievas, Tėvas.

²⁸ Dabar atkreipkite dėmesį. Po kurio laiko aš pradėdu matyti - pradeda formotis nedidelė šventa Šviesa, tarsi maža aureolė ar kažkas, jūs galite tai pamatyti tik dvasinėmis akimis.

²⁹ Bet pažvelkite dabar, kol mes žiūrime, visa bažnyčia dabar. Mes stovime prie didžiųjų turėklų, stebime ką daro Dievas. Ir mes pereisime prie šito klausimo čia, ir jūs pamatysite, kaip Jis tai išgauna.

³⁰ Taigi, niekas nėra matęs Dievo. Ir taigi, sekantis dalykas, ką mes pradedame matyti antgamtišku žvilgsniu, mes matome, kaip ten formuojasi nedidelė balta Šviesa. Kas tai? Ji, Biblijos skaitytojų buvo pavadinta „Logos“ ar „pateptasis“, ar „patepimas“, ar... kaip aš ruošiausi pasakyti, Dievo dalis pradėjo formotis į kažką, kad žmonės galėtų turėti kažkokį tai supratimą apie tai, kas Tai buvo. Buvo nedidelė, silpna... nedidelė Šviesa, judėjo. Jis... Tai buvo Dievo Žodis.

³¹ Taigi, Dievas Pats suteikė gimimą šiam Sūnui, kuris buvo pirma bet kokio atomo... ar oro, kad sudarytų atomą. Tai buvo... „Suprantate, Jėzus pasakė: „Pašlovink Mane, Tėve, ta šlove, kurią Mes turėjome prieš pasaulio sukūrimą“. Suprantate, dar tenai.

³² Taigi, Švento Jono 1, Jis pasakė: „Pradžioje buvo Žodis“. Ir pirma... „Ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Dievas atskleidžiantis Save žmogui. Taigi žiūrėkite, kaip Jis tai padarė.

³³ Taigi, grįžtant ten, tuomet, kai pasirodė ši nedidelė aureolė. Taigi, mes dar nieko nematome, bet tik antgamtiniu žvilgsniu mes matome ten esančią aureolę. Taigi, tai yra Dievo Sūnus, Logos. Dabar, aš matau Jį žaidžiantį aplink, tarsi mažą vaiką, prie Tėvo durų, su visa Amžinybe. Suprantate? Ir taigi, tuomet Savo vaizduotėje Jis pradeda galvoti apie tai, kas bus, ir aš girdžiu, kaip Jis sako: „Tebūnie šviesa“.

³⁴ Ir kai Jis pasakė - sprogo atomas ir atsirado saulė. Ji sukosi šimtus milijonų metų, sudarydama sustingusią lavą, ir degė, ir formavosi taip, kaip tai yra šiandien; vis dar dega, vis dar skaldo atomus. Jei kada nors būtų paleista atominė bomba, prasidėtų grandininė reakcija... ši žemė būtų panaši į saulę, štai ten, tiesiog sproginėtų ir sproginėtų. Jeigu jūs būtumėte kitoje planetoje ir žiūrėtumėte į tai, ji atrodytų kaip dar viena saulė, kurioje atomai degina šią žemę, jei grandinė kada nors atsilaisvintų, ji tiesiog pradėtų vartytis ir suktis štai taip. Milijonus ir milijonus mylių siekia šios didžiulės milijardų Farenheito laipsnių karščio liepsnos, kurios sklinda nuo tos saulės.

³⁵ Taigi, pažvelkite į tai dabar. Nuostabu! Taigi, Jis sukūrė saulę. Ir tada, pirmas dalykas, žinote, nuo jos atskyla didžiulis sustingusios lavos gabalas, sveriantis maždaug... maždaug kaip ši žemė, nuskriejo „P-fju!“ Tuomet šis Logos dabar čia, Dievo Sūnus, stebi jį, Jis leidžia jam skristi milijonus metų ir Jis sustabdo jį. Po to atskyla kitas, ir Jis leidžia jam (nuskristi) skristi milijonus metų, tada Jis sustabdo jį. Taigi, mes stovime, stebime kaip tai atsiranda.

³⁶ Taigi, Jis turi kažką Savo mintyse, ir ką Jis daro? Jis rašo Savo pirmąją Bibliją. Pirmoji Biblija, į kurią kada nors žvelgė žmogus, buvo žvaigždės, Zodiakas. Ir tai tobula... tiesiog...

Tai atitiko štai šią Bibliją. Tai prasideda, pirmais iš Zodiako - Mergelė. Ar tiesa? Paskutinis iš Zodiako yra kas? Liūtas, liūtas. Tai pirmas Jėzaus Atėjimas, Jis atėjo per mergelę; antras - Jis ateina kaip Liūtas iš Judo giminės. Suprantate? Nupiešė viską, vėžio amžių ir viską iš eilės. Taigi, Jis išdėstė visa tai padangėje savo vietose. Visi tie meteorai, žemės gabalėliai ar saulės, kabantys čia.

³⁷ Taigi, kai mokslas imasi ieškoti tų nukritusių raketų, tai nepaneigia Dievo, man tai tik įrodo. Suprantate, tai tiesiog padaro dar tikresniu. Dabar, dabar atkreipkite dėmesį, kad visos šios raketos, kabančios atokiau nuo kaitrios saulės ir skrendančios per atmosferą, žinoma, jos susikauptė. Ir pirmas dalykas, žinote, tai prasidėjo tiesiog kaip ledkalnis.

³⁸ Taigi, tai buvo šios žemės atsiradimas, tiesiog didžiulis atskilęs nuo ten šlako gabalas. Ten jo gilumoje dabar tai ne kas kita kaip besisukantis, ištisai degantis ugnikalnis, visur vyksta ugnikalnių išsiveržimai. Ir mokslas teigia, kad—kad šis pasaulis, jo viršuje esanti pluta, kur mes gyvename, yra beveik kaip obuolio žievelė. Ir visa. . . Taigi, aplinkui yra dvidešimt penki tūkstančiai mylių, ji tikriausiai yra aštuonių tūkstančių mylių (tai maždaug aštuonių tūkstančių mylių) storio. Ir tik pagalvokite, kad ten - degantis ugnikalnis.

³⁹ Ir du trečdaliai žemės, daugiau nei du trečdaliai, yra vandenyje; ir vienas trečdalis jos yra sausumoje, maždaug vienas trečdalis. Ir ši mažutė, ši pluta, ant kurios mes gyvename, ji yra pilna pavojingų sprogstamųjų medžiagų, dujų, benzino, naftos, visko. Teisingai? Ir du trečdaliai jos, daugiau nei du trečdaliai jos - vanduo. Kokia yra vandens formulė? Dvi dalys vandenilio ir viena dalis deguonies, sprogstamosios medžiagos.

⁴⁰ Kiekviename kambaryje yra pakankamai elektros energijos, kad būtų galima atskirti šilumą nuo šalčio, ir pagamina pakankamai elektros energijos, kad susprogdintų kambarį. Jūs galite sutalpinti į golfo kamuoliuką tiek atomų, kad tai nušluotų Niujorką nuo žemės paviršiaus. Ir tuomet, žmogus, sėdi ant pragaro puodo, mušasi sau į krūtinę ir prieštarauja Dievo Žodžiui, ir sako: „Nėra tokios vietos kaip pragaras“. (Aš čia turiu užsirašęs truputį, ir mes ruošiamės peržvelgti tai, suprantate.) Jūs kiekvieną dieną sėdite ant to didžiulio puodo. Ir kol jūs esate čia, jūs sėdite tiesiog ant jo, ir pragaras yra tiesiog po jumis.

⁴¹ Ir taigi, atkreipkite dėmesį, bet dabar, kai tai buvo atrasta pirmą kartą, kai Jėzus. . . Taigi, stebėkite nedidelę aureolę ten. Taigi, aš matau, kaip Jis juda prie šios žemės ir apima jos paviršių ir pradeda traukti ją arčiau saulės. Tai ne kas kita, kaip didžiulis ledo kamuolys. Ir kai jis pradeda tirpti, tada didžiuliai ledynai pradeda skilti šiaurinėse žemės dalyse ir leistis žemyn. Ir kai tai įvyko, jie iškirto Kanzasą, Teksasą ir visas kitas vietas, ir

nuslinko toliau į Meksikos įlanką. Ir pirmas dalykas, žinote, visa tai buvo apsemta vandens.

42 Tuomet, dabar mes ateiname į Pradžios 1, dabar mes priėjome prie Biblijos, nuo mūsų paveikslo - prie Biblijos. Pradžios 1: „Pasaulis buvo be pavidalo ir tuščias; ir vanduo buvo ant gelmių paviršiaus“. Ar taip? „Ir Dievo Dvasia judėjo virš vandens“. Dabar, Jis atskyrė vandenį, iškėlė kalvas, žemes ir taip toliau; išdžiovino jį. Augmeniją ir visa kita - Jis sukūrė tai. Ir Jis sukūrė mėnulį. Ir nustatė jūrai ribas, už kurių jį neturi išeiti.

43 Jis surinko visus šiuos dalykus kartu, sukūrė . . . ? . . . Sukūrė visus kitus dalykus, visą gyvūniją, paukščius, bites, beždžiones, ir kas tai bebuvo, visa tai patalpino čia, žemėje. Ir tuomet Jis dabar uždavė šį klausimą. „Mes padarykime“ (Kas? Tėvas ir Sūnus) „padarykime žmogų pagal Mūsų Pačių atvaizdą“.

44 Taigi, jeigu žmogus būtų sukurtas kaip kažkas panašaus į tą mažą šventą Šviesą ten, ar kažką panašaus, Jo negalima būtų pamatyti (tai dvasinė Būtybė). Jis apsireiškė arba atidengė Savo šiek tiek daugiau, padarydamas iš Savęs trejybę - Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią. Ir štai tuomet Dievas, apreiškiantis dabar Save, į: „padarykime Mes žmogų“, kuris buvo Jo sūnus, palikuonis iš Jo „žmogus pagal Mūsų atvaizdą“, jis buvo antgamtinė būtybė. „Ir tegul jis viešpatauja lauko galvijams ir taip toliau“.

45 Taigi, žmogus vadovavo žmogui . . . vadovavo galvijams ir viskam, kaip Šventoji Dvasia šiandien vadovauja tikrai tikram tikinčiajam. Dievo Balsas ten . . . Tiksliau, žmogaus balsas, galėjo kalbėti ir pasakyti . . . pašaukti galvijus į *šią* pusę, pašaukti avis į *tą* ganyklą, pašaukti žuvis į *šiuos* vandenis. Suprantate, jis turėjo valdžią, jam pakluso viskas.

46 Taigi, bet tuomet ten nebuvo žmogaus, kad įdirbtų žemę, Pradžios 2, nebuvo žmogaus, kad įdirbtų žemę. „Ir tada Dievas suformavo žmogų, - (Pradžios 2:7), - iš žemės dulkių“. Taigi, Jis sekė . . . Jis suformavo žmogų iš žemės dulkių ir įdėjo šią antgamtinę Dvasią . . .

47 Taigi, jis gulėjo ten. Aš galiu pateikti daug paveikslų. Aš galiu matyti Adomą, stovintį . . . Paimkime *šiuo* būdu, pamatykime jį stovintį kaip medį. Dievas sukūrė jį. Jis buvo negyvas, koks tik galėjo būti; jo kojų pirštai, kaip šaknys, kyšojo žemėje. Ir Dievas tarė: „Tebūnie“, ar įkvėpė į jį gyvybės kvapą, ir jis pašoko, atgijo. Jis buvo . . . Įkvėpė į jį gyvybės kvapą, jis tapo gyva siela. Taigi, ir jis pradeda judėti, judėti toliau.

48 Ir tuomet Dievas išėmė iš jo šono gabalėlį, šonkaulį, ir padarė moterį. Taigi, iš kur Jis paėmė dvasią dėl moters? Suprantate? Kai Jis . . . Pradžios 1:26, Jis tarė: „Padarykime žmogų pagal Savo atvaizdą, pagal Savo—Savo panašumą, sukūrė Jis juos (žmogų) vyrą ir moterį“. Vyrui Jis sukūrė tvirtą dvasią; moteriai Jis sukūrė švelnią, nedidukę, gležną, moterišką dvasią.

49 Ir kai jūs matote moterį, besielgiančią kaip vyras, ji išėjo iš savo vietos, suprantate, jau nuo pradžių. Suprantate? Gerai. Ji turėtų. . . Aš manau, tai gėda, kad moterys prarado savo elegantiškumą, savo moterišką vietą. Tai gėda. Aš sakau jums, taip yra. Tai. . . Jūs žinote, aš tai pasakysiu. Taigi, aš nekalbu apie esančias čia moteris. Bet, žinoma, jeigu tai užgauna, tai tiesiog užgauna. Bet, pažvelkite, leiskite man jūsų kai ko paklausti. Anksčiau moterys būdavo tokios moteriškos, kad jei vyras imdavo su jomis kalbėtis, jos paraudonuodavo. Oh! Kas apskritai yra raudonavimas? Aš taip seniai šito nemačiau, kad netgi užmiršau, kaip tai atrodo, jei moteris paraudonuotų. Jos daugiau nebeturi jokio orumo, visos tos puikios moteriškos dvasios. Jos tiesiog. . . Jos gali. . . Jos dėvi drabužius kaip vyrai, apsikerpa kaip vyrai, rūko kaip vyrai, geria kaip vyrai, keikiasi kaip vyrai, balsuoja kaip vyrai, dirba kaip vyrai, taigi, tampa šiurkščios, tvirtos. O, tai bent! Tai parodo, prie ko jūs priėjote. Būtent taip.

50 Tos moteriškos, panašios į damą, jūs daugiau nepamatysite jos, ją sunku surasti. Argi ne taip? Taip, tai tiesa. Taigi, moteris neturi atsistoti ir elgtis kaip vyras, stipri ir tvirta, kadangi ji yra elegantiška. Dievas ją tokią sukūrė. Aš galiu tai įrodyti pagal Raštą. Taip, pone. Teisingai. Ir. . .

51 Bet, žinoma, mes nukrypstame nuo šio klausimo, bet aš nenoriu, kad mes nukryptume nuo šio klausimo. Bet suprantate, štai kur Jis sukūrė pirmą žmogų - buvo pagal Jo Paties atvaizdą.

52 Ir tuomet, Dievas, dar prieš atsirandant žvaigždei, žinojo, kad bus šis pasaulis. Ir Jis žinojo, kad aš būsiu Viljamas Branhamas, pamokslaujantis Evangeliją nuo sakyklos ir jūs būsite *Džonas Doe*, sėdintis ten ir besiklausantis Jos, dar prieš pasaulio pradžia. Aleliuja!

53 Taigi, štai kur žmonės kartais, besilaikantys įstatymo raidės ir kalvinistai, viską susipainioja. Suprantate? Jie sako: „Kodėl kai kurie buvo iš anksto numatyti pražūčiai?“ Dievas nenori, kad kas nors pražūtų. Jis nenori, kad nors vienas pražūtų, bet taigi, būdamas Dievu, Jis žino, kad yra tokių, kurie nepriims To. Suprantate? Suprantate, Jis turėjo. . . Būdamas Dievu, Jis turėjo žinoti pabaigą dar pradžioje. Argi ne?

54 Taigi, Jis žinojo, kad Jis turės moterų, todėl Jis tiesiog ten sukūrė jų dvasią. Biblijoje pasakyta, kad Jis tai padarė, 1, Pradžios 1:26: „Jis sukūrė jį, žmogų, - pagal numatymą, - vyrą ir moterį“. Amen. Suprantate? Pagal numatymą. Jis sukūrė moterį ir vyrą, dar prieš suformuojant juos iš žemės dulkių.

55 Ir tada Dievas sukūrė žmogų, ne pagal Savo atvaizdą. Šis kūnas ne pagal Dievo atvaizdą, šis kūnas yra pagal gyvulio atvaizdą.

56 Ar aš galiu nusivilkti švarką? Čia darosi karšta. Pas mane suplyšę marškiniai, bet jūs to nepastebėsite. Žmona man pasakė,

kad Džesė neatėjo ir neatnešė skalbinių, todėl. . . Bet, pažvelkite, dabar mūsų tema čia yra daug svarbesnė nei suplyšę marškiniai už sakyklos. Ar ne taip? Tai reiškia Amžiną Gyvenimą.

⁵⁷ Taigi, atkreipkite dėmesį, žmogus. Dievas nuo pat pradžių žinojo, kad Jis turės vyrus ir moteris, ir Jis žinojo, kad čia bus Gelbėtojas, ir Jis turės pristatyti Jėzų, ir Jis bus nukryžiuotas. Ir Jėzus kalbėjo mokiniams, kai Jis buvo čia, žemėje, kad Jis „žinojo jus dar prieš pasaulio sukūrimą“, dar prieš atsirandant pasauliui.

⁵⁸ Ir Dievas taip pat pasakė, ar Paulius kalbėdamas Laiške Galatams, pasakė, kad: „Jis iš anksto numatė mus ir pašaukė mus Jame dar prieš pasaulio sukūrimą“. Pagalvokite apie tai! Kad Dievas. . . Kas norėtų išgirsti, ką apie tai sako Raštas, pakelkite savo rankas. Tai kaip tik sutampa su klausimu. Paimkite kartu su manimi Galatams 1-ą skyrių. Pažvelkite čia. Aš turiu omenyje ne Galatams, bet Efeziečiams. Dabar klausykite atidžiai, ką pasakė Dievas, Efeziečiams 1:

Paulius, Dievo valia Jėzaus Kristaus apaštalas, šventiesiems, gyvenantiems Efeze, ir ištikimiesiems Jėzuje Kristuje.

Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

Tebūna palaimintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, kuris palaimino mus Kristuje Jėzuje visais dvasiniais palaiminimais danguje:

⁵⁹ Taigi, štai čia yra, atkreipkite dėmesį:

Mus išrinkdamas jame prieš pasaulio sukūrimą, . . . (fju!)

⁶⁰ Tai gana gerai. Ar ne? Tai ne gana gerai, tai tikrai gerai! Dar prieš pasaulio sukūrimą Dievas žinojo Ormaną Nevilą ir žinojo, kad jis pamokslaus Evangeliją. Argi tai ne nuostabu? „Išsirinko. . .“ Na, jis yra Bažnyčios narys, ir Dievas žinojo, kad Jis turės tą Bažnyčią. Ir jis pasakė, Paulius, kalbėdamas Efezo bažnyčiai, pasakė: „Jis išsirinko mus Jame“. Taigi, mes visi esame Kristaus Kūno nariai. Ar taip? Ir Dievas, dar prieš pasaulio sukūrimą, išsirinko jus ir mane Jame, dar prieš pasaulio sukūrimą. Fju! Tai bent! Argi tai ne nuostabu?

⁶¹ Taigi, pirmas žmogus, taigi, Jis sukūrė pirmą žmogų pagal Savo atvaizdą, ir mes grįžtame atgal į tą atvaizdą, teisingai, į mūsų pirminį sukurtą atvaizdą.

⁶² Kai Dievas sukūrė mane, Viljamą Branhamą, aš buvau prieš pasaulio sukūrimą, Jis sukūrė mano esybę, mano dvasią. Aš nieko nesuvokiau, kiek man žinoma, bet. . . aš buvau ten. O, aš— aš nemanau, kad jūs tai suprantate. Bet taigi, tiesiog minutėlę, Jėzus pasakė mokiniams, kad Jis: „žinojo jus prieš pasaulio sukūrimą“, ir Paulius čia pasakė, kad „Jis išsirinko mus Jame

prieš pasaulio pradžią“. Taigi, ten buvo kažkokia dalis manęs, Ormano Nevilo, ir visų kitų esančių čia, buvo Jėzuje Kristuje prieš pasaulio pradžią. Ir čia yra mano analizė apie tai. Aš manau, kad žmonės šiandien, turintys šią Dvasią ar dvasią - dalis šių angeliškų būtybių, dvasių, kurios kilusios iš Dievo, kurios niekada nenupuolė pradžioje ir pasipriešino šetono melui Danguje.

⁶³ Ir du trečdaliai žemės yra nuodėmėje, ir dar daugiau, kur buvo išvaryti du trečdaliai angelų. Ir tos demoniškos dvasios įeina į žmones ir apsigyvena jų kūnuose. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Tai demonai, kurie kadaise . . . jie kadaise egzistavo, ir jie įeina į žmones ir suteikia jiems prigimtį. Jėzus išvarė septinis tokius demonus iš Marijos Magdalietės. Išdidumas, puikybė (reikšmingi žmonės, suprantate), nešvarumas, amoralumas vulgarumas, rungtyniavimas, nesantaika. Visi šie dalykai, suprantate.

⁶⁴ Tai buvo dvasios, kurios buvo sutvertos dar tuomet, kai Dievas ten pradėjo kurti žmogų pagal Savo atvaizdą. Sukūrė tas antgamtinės būtybes, tas dvasias.

⁶⁵ Ir tada Jis patalpino žmogų į žemės dulkes, kuris buvo pirmasis žmogus - Adomas. Ir tas žmogus buvo sukurtas pagal atvaizdą, šis žmogus čia, sukurtas pagal gyvūno atvaizdą. Šie žmogaus kūnai sukurti pagal gyvūnų atvaizdą.

⁶⁶ Mes turime ranką kaip beždžionė, ir—ir koją kaip lokio. Paimkite jauniklį meškiuką, nudirkite nuo jo, nuimkite nuo jo odą ir paguldykite šalia kūdikio-mergaitės ir pažvelkite į skirtumą. Hm! Broli, jums tikrai teks atidžiai apžiūrėti. Visa diafragma, kūno sudėjimas, beveik toks pat, tuo būdu, kaip jis sukurtas, ir jo forma, ir viskas lygiai taip pat. Jis turi gyvūno gyvenimo atvaizdą, kadangi jis buvo sukurtas pagal gyvūno struktūrą, nes tai buvo jo pareiga - vadovauti gyvūnui.

⁶⁷ Ir jūs paimkite iš žmogaus Šventąją Dvasią - jis yra žemesnis už gyvūną, jis yra blogesnis nei gyvūnas. Sunku tai kalbėti. Bet jūs paimkite vyrą su neatgimusiu protu, be Šventosios Dvasios, kuri nukreipia jo mintis ir—ir panašius dalykus, jis išplėš kūdikį iš motinos rankų ir išprievartaus ją su gyvuliška aistra. Būtent taip.

⁶⁸ Ir moteris ne geresnės. Jūs paimkite sena paršavedę ar seną kalę, mes pavadiname jas įvairiausiais vardais. . . Tačiau jos moralė - tai tik jos šuniukai, o kiaulei - jos paršeliai, bet ūmi, blogą vardą turinti moteris yra tiesiog kaip . . . visą laiką tik nepadorumas. Teisingai. Taigi atminkite, kad jūs esate . . . be Kristaus, jūsų moralė yra . . . gali nukristi žemiau šuns. Teisingai.

⁶⁹ Šuniui nereikia dėvėti drabužių, kad pridengtų save, jokiame kitame gyvūnui. Tai žmogus puolė, ne gyvūnija. Bet, gyvūnija pavaldi žmogui (žmonijai), buvo jam pavaldi, nes žmogus buvo

jos vedlys ir aukščiausias jos vadovas. Ir kiekvienas lauko žvėris bijo žmogaus.

⁷⁰ Kartą kažkas paklausė manęs dėl medžioklės: „Ar jūs bijote jų?“ Na, kiekvienas kada nors sukurtas gyvūnas bijo žmogaus, nes taip turėjo būti nuo pat pradžių dar ten. Suprantate? Tikrai taip. Jūs bėgate, ir jis bėgs paskui jus, tai tiesa, bet, šuo arba bet kas. Gerai.

⁷¹ Bet taigi, atkreipkite dabar dėmesį, tas žmogus, kai jis atėjo čia. . . Taigi pažvelkite, čia. . . Jūs klausiate: „Taigi, o kaip apie tai dabar, broli Branhamai?“

⁷² Taigi, čia Dievas tiesiog tiksliai, ir tarp vienybininkų ir Trejybinių, jūs dabar gausite tai tiesiog tiksliai. Taigi pažvelkite! Kai Dievas nusileido, atskleidė Save, atskleidė Save, kol Jis nužengė pas tą žmogų. Taigi, žmogus nusidėjo ne savo dvasioje, bet savo kūne, geismu, aistra. Tada, kai jis nusidėjo, jis atskyrė save nuo savo Kūrėjo. Ir tuomet Dievas, Logos, pats jo Kūrėjas, nužengė ir buvo sukurtas pagal žmogaus atvaizdą. Žmogus buvo sukurtas pagal Dievo atvaizdą, ir tuomet jis buvo sukurtas pagal žvėries pavidalą ir jis puolė. Ir Dievas nužengė žmogaus pavidale, Žmoguje Kristuje Jėzuje, kad patirtų skausmą. Dievas negalėjo patirti skausmo Dvasioje. Kaip Jis galėjo patirti fizinį skausmą Dvasioje? Jis negalėjo to padaryti. Taigi Dievas atskleidė Save ir buvo sukurtas pagal žmogaus atvaizdą, kad išpirktų žmogų, kuris buvo prarastas. Suprantate?

⁷³ Ir tuomet Dievas kentėjo kūne. Pirmas Timotiejui 3:16: „Ir neginčijamai, - tai argumentas, - yra didelė Dieviškumo paslaptis. Dievas buvo apreikštas kūne, matomas angelų, paskelbtas pag-. . . iškėtas, ir buvo paimtas, atsisėdo Tėvo dešinėje“. Ar taip? Pats Dievas nužengė, gyveno žmogaus kūne ir iškentė gundymą. „Dievas buvo Kristuje, sutaikydamas pasaulį su Savimi“. Suprantate, kas yra meilė? Dievo meilė!

⁷⁴ Taigi, dabar, aš manau, kad tai paaiškina, *vyras* ir *moteris*. Taigi, moteris yra. . . Leiskite man tai pateikti teisingai, kad jūs galėtumėte tai pamatyti, suprantate. Moteris yra pavaldi savo vyrui. Ir Biblijoje tai pasakyta, kad: „Vyras viešpataus savo žmonai“. Bet kaip jie tai pakeitė! Moteris viešpatauja vyrui: „Taigi, tu pasilik namuose, Džonai! Tu niekur nevažiuosi!“ Ir tuo viskas baigta: „Taip, mano brangioji“. Suprantate?

⁷⁵ Bet leiskite man jums kai ką pasakyti, pone. Jums teks atsakyti už savo žmoną, bet jūsų žmonai niekada nereikės atsakyti už jus. Jūs esate moters galva, ir Dievas yra vyro galva. Todėl Jis pasakė: „Tegul vyras kerpasi savo plaukus dėl Kristaus. Ir tegul moteris augina savo plaukus, nes jeigu ji kerpasi savo plaukus, ji daro gėdą savo vyrui“. Suprantate? Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje, pagal tai, ką sako Raštas?

⁷⁶ Anądien Šreveporte, aš turėjau karštą pokalbį apie tai. Jie ten kalbėjo apie moteris, ar moteris turėtų nešioti ilgus plaukus. Ir aš pasakiau: „Moteris, kuri nusikerpa savo plaukus, jos vyras turi teisę, Biblijos teisę, išsiskirti su ja“. Teisingai. Taip sakoma Biblijoje. Būtent taip. O, tai bent! Ten sėdėjo moteris su Šventąja Dvasia, išmokytos taip, kaip jas išmokė, štai ir viskas. Suprantate? Tiesiog, tai laisvai praslydo.

⁷⁷ Jis pasakė: „Taigi, jeigu jos nusikirptų juos, jei kažkas negerai, jos turėtų nusikirpti plaukus, - pasakė, - tegul ji pasiima skustuva ir visiškai nusiskuta“, ir sutvarko juos taip, kol jų nebelyks ant jos galvos. Teisingai. Taip sakoma Rašte. Jame sakoma: „Jeigu ji nusikerpa savo plaukus, ji daro gėdą savo vyrui. Ir moteris, kuri daro gėdą, jis turi teisę ją palikti ir išsiskirti“. Bet, dabar, jis negalės vėl vesti. Bet jis—bet jis gali ją palikti ir išsiskirti. Teisingai. Tai Raštas. O broli, tai ko mums reikia - tai klausimų vakaro! Teisingai. Tai Pirmas Korintiečiams, 14-as skyrius, jeigu jūs norite Tai perskaityti. Gerai. Dabar, tai—tai. . . Taigi, ši moteris. . .

⁷⁸ Dievas—Dievas sukūrė žmogų, vyrą ir moterį. Jūs suprantate, ką Jis padarė? Jis sukūrė žmogų. Jis sukūrė. . . Taigi, tai pirmas klausimas, suprantate, „Jis sukūrė juos“, ir taip toliau, Pradžios 1:26. Pradžios 2:7: „Jis suformavo juos iš žemės dulkių ir įkvėpė į jo šnerves“.

Koks skirtumas, ar — ar kur yra šis ryšys aukščiau paminėtoje Rašto vietoje? Koks ryšys tarp pirmo žmogaus ir antro žmogaus?

⁷⁹ Pirmas žmogus yra antras žmogus, pasireiškęs penkiuose pojūčiuose. Suprantate? Tiesiog dabar jūs negalite—jūs negalite paliesti Dievo savo rankomis štai *taip*, jūs negalite pamatyti Dievo savo akimis. Jis nedavė jums šito, kad tai padaryti. Jūs. . .

⁸⁰ Ar kada nors girdėjote mirštantį seną šventąjį, kai jie sako: „Štai mama, aš jos nemačiau jau daug metų“? Ar jūs kada nors girdėjote, kai žmonės. . .? Suprantate, kas tai yra - šios akys nublanksta ir pradedama matyti antgamtinėmis akimis. Suprantate? Ir tuomet kartais, jeigu mes, jeigu Dievas taip leidžia, mes matome regėjimus, kai tos natūralios akys nublanksta. Tiesiai priešais mus, mes žiūrime tiesiai, ir prieš mus - regėjimas, parodantis antgamtinis Dievo dalykus. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

⁸¹ Taigi tuomet, pažvelkite: „Kai ši žemiška palapinė čia. . .“ Taigi, kai kurie iš čia sėdinčių moterų ir vyrų senstata. Pažvelkite: „Kai ši žemiška. . .“ Aš galvoju apie senyvą tėtį ten, devyniasdešimt dvejų metų. „Kai ši žemiška palapinė suirs, yra dvasinis žmogus, dvasinis kūnas laukia mūsų, kuris negali mirti“. Aš pamatysiu jus ten. Aš pereisiu. . .

⁸² Aš negaliu paliesti brolio Nevilo ten, nes Jonas matė juos, ir jie buvo sielomis po altoriumi, šaukiantys: „Kaip ilgai, Viešpatie,

kaip ilgai?“ Jūs žinote, na, mes peržvelgėme Apreiškimo Knygą. Ir kaip jie ten troško sugrįžti ir apsilvilti mirtingųjų kūnais. Jie šaukė: „Kaip ilgai, Viešpatie?“

⁸³ Taigi, jie pažinojo vienas kitą, bet jie negalėjo kalbėtis ir paspausti rankos, ar, aš išivaizduoju, jie galėjo kalbėti, bet jie negalėjo paspausti rankos ir taip toliau. Čia yra vaizdas, įrodantis tai. Kai Endoro kerėtoja iškvietė Samuelio dvasią ir Saulius pažvelgė į jį, ir jis atpažino, kad tai Samuelis. Ir Samuelis atpažino Saulių, ir tarė: „Kodėl tu pašaukei mane iš mano poilsio, matant, kad tu tapai Dievo priešiu ir Dievas atsitraukė nuo tavęs?“ Ar taip? Ir ten stovėjo senasis Samuelis, savo pranašo drabužiu, ir jis pažvelgė į jį. Jis buvo kostiumuotas vyriškis.

⁸⁴ Kerėtoja pamatė jį ir puolė ant žemės, tarė: „Aš matau dievus, kylančius iš žemės“.

Jis paklausė: „Kodėl trukdai mane?“

Ir jis atsakė: „Na, noriu sužinoti, kaip vyksta mūšis“.

⁸⁵ Atsakė: „Rytoj tu žūsi mūšyje, - ir jo sūnūs žus, - ir rytoj vakare šiuo metu tu būsi su manimi“. Suprantate? Taigi, jis turėjo sąmonę ir jis atrodė tiksliai kaip tada, kai jis buvo čia žemėje, tai kerėtojai, kuri stovėjo, žvelgė į jį ir į Saulių.

⁸⁶ Taigi, atkreipkite dėmesį. Daugelį kartų. . . Kaip dėl tėčio arba mamos, kai jie mirdavo ir matydavo stovinčius ten savo artimuosius? Jie pažindavo juos. Bet tai antgamtiniame kūne.

⁸⁷ Bet taigi, čia šlovingoji dalis. Sugrįžtant Jėzui prisikėlime, tai nebus tas kūnas. Tuomet tas kūnas, ta antgamtinė būtybė, kurią Dievas sukūrė pradžioje, sugrįš į žemę priimti kito kūno, ne gimusio iš moters, bet Dievo sukurto (Aleliuja!), niekada nesenstančio ar turinčio raukšlių, niekada neturinčio žilų plaukų ant savo galvos, bet tobulas, amžinai! Aleliuja! O, broli, tai priverčia mane šūkauti karštą vakarą! Teisingai! O, „aš numesiu šį kūno drabužį ir pakilsiu, ir užsitversiu už amžino apdovanojimo!“ Dėl ko mums dar nerimauti?

⁸⁸ Tiesiai čia pateiktas visas planas, kaip Dievas sukūrė mane pradžioje. Aš atėjau čia, į žemę, užėmiau savo vietą kaip Evangelijos skelbėjas arba jūs, kaip vyras ar moteris, turintys išgelbėjimą, mes gyvename gyvenimą iš Dievo malonės. Aleliuja! Ir iš čia išeina ta pati dvasia, kuri pradžioje buvo ten, anapus. Aš sugrįšiu prie sąmoningo žinojimo, kad buvau čia, (Aleliuja!) ir tuomet lauksiu ten, po altoriumi, amžinai palaimintas, poilsyje. Ir tada, kai sugrįšiu, aš paimsiu savo kūną pačiame jo žydėjime, dar prieš mirčiai kada nors paliečiant jį.

⁸⁹ Mirtis paliečia jus maždaug dvidešimt dviejų arba dvidešimt trijų metų amžiaus, jūs pradėsite nykti. Jūs jau ne tas vyras, koks buvotė, ir jau ne ta moteris, kokia buvotė, po to kai jums sukanka dvidešimt penki, kažkas prasideda. Po akimis pradeda atsirasti raukšlės. Jūs jau nebegalite skalbti taip, kaip

anksčiau. Trisdešimties - jūs galite pastebėti daug daugiau viso to. Palaukite, kol jūs sulauksite keturiasdešimt ketverių, kaip aš, ir tuomet jūs tikrai tai pastebėsite. Bet, O broli! Palaukite, kol man bus aštuoniasdešimt, devyniasdešimt ir aš stovėsiu ten, su lazdele. Kas tai? Dievas tiesiog pastatė mane į lenktynes, kad bėgčiau. Bet vieną šlovingą dieną . . . Tai mirtis įsigali.

⁹⁰ Kadaise aš buvau tiesių pečių, turėjau juodus plaukus (ir jų buvo pilna galva), ir po akimis nebuvo raukšlių; ir pažvelkite į mane dabar, kūprinuosi, pečiai sulinkę, atsiranda riebalai ir raukšlėlės po akimis, praplikęs. Na, pažvelkite, ką daro su manimi mirtis per paskutinius maždaug dvidešimt metų. Tai daro mirtis. Palaukite, kol aš sulauksi aštuoniasdešimties, jei Dievas leis man gyventi, ir pažiūrėkite, kaip aš atrodysiu, stovėsiu remdamasis lazdele, drebantį štai *taip* kažkur. Bet, aleliuja, vieną šlovingą dieną mirtis atsiims savo. Tada, kai aš prisikelsiu prisikėlime, aš būsiu toks, koks buvau, kokį Dievas mane sukūrė čia, žemėje, pačiame jėgų žydėjime, kūne, kurį sukūrė ne ponias Branham ir ponas Branhamas, bet kurį sukūrė Pats Dievas; laisvas nuo pagundų, laisvas nuo nuodėmės, laisvas nuo bet ko kito, niekada neturėsiu jokių ligų, širdies skausmo. O, tai bent!

⁹¹ Tuomet aš paimsiu už rankos savo žmonelę ir štai taip vėl eisime per Dievo Rojų. Jūs darysite tą patį. Ne ta pagyvenusi žilaplaukė moteris, su kuria einate dabar, vadindami savo žmona, bet ji bus tokia pat graži, kokia buvo tą dieną, kai jūs vedėte ją prie altoriaus. Aleliuja! Fju! To pakanka, kad žmogus sušuktų iš džiaugsmo. Argi ne? Suprantate?

⁹² Gerai, tai yra ryšys. Dievas nusprendė. Kai Dievas nusprendžia ką nors daryti, taip ir turi būti. Šėtonas sugadino šį paveikslą per seksualinį troškimą, per moterį, kad gimdytų vaikus. Jis sugadino tai. Taigi pirmyn, ir darykite tai, viskas gerai. Ši buveinė yra tam, kad pasiimtumėte tai, kadangi vienintelis dalykas, kurį jūs darote šiame gyvenime - tai pasiimate savo pavidalą ir atvaizdą, tai, kas jūs esate. Jeigu dabar jūs esate raudonplaukis, jūs ir tuomet būsite raudonplaukis. Jeigu dabar jūs esate juodaplaukis, jūs ir tuomet būsite juodaplaukis. Suprantate, koks jūs buvote savo jėgų žydėjime. Ir jeigu jūs . . . Šėtonas įsiterpė į paveikslą, jūs net negavote . . . Kuo Dievas norėjo, kad jūs būtumėte - tuo jūs ir būsite. O, kaip šlovinga! Štai jūsų žmogus.

⁹³ Taigi, Pradžios 2. Sako, aš turiu paskubėti, aš atsakysiu į juos. (Jūs turite kažką? Jūs turite? Turite ką nors? Turime į juos atsakyti?) Gerai, Pradžios 2:18-21:

**2. Dievas padarė Ievą iš Adomo šonkaulio, Pradžios 2:18-21.
Ar Dievas sukūrė vyrą ir moterį, ir tuomet sukūrė Adomą ir Ievą—Ievą?**

3. Ir, ar Kainas nuėjo tiesiog pas sukurtą vyrą ir moterį dėl savo žmonos?

⁹⁴ Taigi, dabar... Aš nežinau... Žmogus, kuris tai parašė, tikriausiai, yra čia. Taigi, kai Dievas... Pirmajame klausime čia:

Ar Dievas sukūrė vyrą ir moterį, Pradžios 2:18-21?

⁹⁵ Ne. Aš—aš... kaip—kaip jūs pamatysite čia, 2:18-21 taigi, atkreipkite dėmesį:

VIEŠPATS Dievas tarė: „Negerai... žmogui būti vienam; aš padarysiu jam pagalbininkę, jam.

VIEŠPATS iš žemės... suformavo kiekvieną gyvūną... ir taip toliau.

⁹⁶ Taigi, Dievas padarė Ievą iš Adomo šonkaulio. Šiandien moters anatomijoje yra vienu šonkauliu daugiau nei vyro, kadangi šonkaulis buvo paimtas iš Adomo kūno. Adomas jau buvo sukurtas ir gyveno, ir buvo vienišas, tada Dievas tarė: „Negerai yra žmogui gyventi vienam“.

⁹⁷ Taigi šie kunigai ir kiti, kurie neigia teisę turėti žmoną. Taigi, tai, katalikų bažnyčia gali daryti viską, ką... Tai jų reikalas, jiems teks atsakyti už—už tai, ne man.

⁹⁸ Na, neseniai vienas vyras manęs paklausė, tarė: „Ką jūs manote?“ Kunigas, paklausė: „Ką jūs manote apie tą jauną kunigą čia mieste, kuris paėmė sau tą moterį, tą merginą, iš Džefersonvilio čia, nuėjo ir vedė ją?“ Airių bažnyčioje, jūs prisimenate. Aš pamiršau, koks buvo jo vardas.

⁹⁹ Aš pasakiau: „Jis turėjo tokią pat teisę tuoktis kaip ir aš. Būtent tai aš ir manau“. Aš pasakiau: „Viena, ką aš turiu... Manau, kad jis pasielgė neteisingai, jam reikėjo nueiti į bažnyčią ir atsisakyti savo pareigų, ir tuomet nueiti ir vesti merginą, vietoj to, kad štai taip pabėgti“.

¹⁰⁰ Taigi, jūs pamenate, kaip tai įvyko čia prieš kelias savaites Džef., su airių katalikų kunigu čia. Jis jaunas vaikinai, ir jis ruošėsi... jis turėjo čia mylimą merginą. Ir kai jis... Jie surinko jam didelį meilės paaukojimą, ruošėsi perkelti jį į kitą parapiją, išsiusti jį kažkur į Indianapolį. Ir jis tiesiog paėmė šiuos paaukojimus, merginą ir visa kitą, išvyko ir vedė, ir jie daugiau apie jį nieko nebegirdėjo. Na, jis turėjo teisę vesti, bet jis neturėjo teisės pasielgti štai taip. Jam nereikėjo taip daryti. Jis turėjo nueiti į tą bažnyčią ir pasakyti: „Štai, aš atsistatydinu iš kunigo pareigų. Aš ruošiuosi vesti, ir tuo viskas išspręsta“.

¹⁰¹ Bet, taigi, kai Dievas sukuria Ievą, ir—ir Adomą ir Ievą tuo pačiu metu, vienintelis dalykas, kurį Jis sukūrė - buvo antgamtinis, dvasinis Adomas ir dvasinė Ieva, vyras ir moteris. Tada, kai Jis sukūrė... patalpino Adomą čia, tai nebuvo gerai dėl... Suprantate, tai nuolatos atsiskleidžiantis Dievo paveikslas. Visa tai, tai tiesiog—tai tiesiog nužengia, tiesiog dabar atsiskleidžia, pereina per Tūkstantmetį anapus ir tiesiai

į Amžinybę. Tiesiog atsiskleidžiantis Dievo paveikslas, Dievas atskleidžia Save.

¹⁰² Čia Dievas apreiškė Save Jėzuję Kristuję, kad parodytų, kas Jis buvo. Kas buvo Jėzus? Sielvarto Žmogus, pažįstantis širdgėlą, mylintis. Prostitutei: „Kur tavo kaltintojai?“

„Neturiu nė vieno, Viešpatie“.

„Ir Aš tavęs nekaltinu. Eik, ir daugiau nebenusidėk“.

¹⁰³ Išvargęs ir pavargęs nuo keliavimo, nuėjo maždaug trisdešimties mylių tą dieną, per dykumos smėlį ir visa kita; ten ėjo moteris iš Naino; jos vienintelis sūnus gulėjo ten, miręs. Jis sustabdė laidotuvių procesiją, uždėjo ant jo Savo rankas ir tarė: „Kelkis“. Ir vaikinai, kuris buvo miręs, atsikėlė. Tai—tai mūsų Viešpats Jėzus. (Ačiū, Teddy, sūnau.) Ir štai, tai buvo mūsų Viešpats Jėzus. Jis niekada nebuvo per daug pavargęs, niekada nebuvo per daug išvargęs, kad daryti ką nors gera. Gerai.

Dabar, čia kitas dalykas:

Ar Kainas nuėjo pas pirmą sukurtą vyrą ir moterį dėl savo žmonos?

¹⁰⁴ Taigi, tai labai delikatus klausimas, dabar klausykitės labai atidžiai. Taigi, o, aš. . . jūs matėte, kaip žmonės įdėjo į laikraštį, „Iš kur Kainas gavo sau žmoną?“ O, aš tai sakydavau.

¹⁰⁵ Ir niekada nemokiau, kad yra degantis pragaras, maždaug ketverius metus po savo atsivertimo. Aš turėjau pamatyti tai Rašte. Jeigu aš nežinau, aš nieko apie tai nesakau. Suprantate?

¹⁰⁶ Bet, taigi, „Iš kur Kainas gavo sau žmoną?“ Taigi, tai šio klausimo analizė. „Ar Kainas dėl savo žmonos ėjo pas sukurtus vyrą ir moterį, kad gautų sau žmoną?“ Suprantate? Taigi, dabar, vienas iš pirmųjų. . .

¹⁰⁷ Ši ponija DeArk, jūs visi girdėjote apie jos išgydymą aną vakarą, kaip Dievas ją palaimino ir visa kita. Ji gulėjo, mirštanti, jį atvyko antrą valandą nakties.

¹⁰⁸ Ir taigi, dabar, štai kaip aš atvykau. . . Jos sūnus, Džordžas, vaikinai taip pat buvo mediumas, Edas. Jie buvo parduotuvėje, ir aš ten išgirdau diskusiją, kur pirmas. . . Kur Kainas gavo sau žmoną. Na, tas, kuris kalbėjo, atrodė, geriausias iš diskutuojančių, jis pasakė: „Aš jums pasakysiu, iš kur Kainas gavo sau žmoną, - tarė, - Kainas nuėjo ir vedė didelę beždžionės patelę“. Ir pasakė: „Iš tos beždžionės kilo tamsiaodžių rasė“. Tarė: „Jūs atkreipėte dėmesį į tamsiaodžio žmogaus galvą, ji tarsi smailėjanti štai *taip*, kaip—kaip beždžionės galva“.

¹⁰⁹ Na, aš ten stovėjau, aš Evangelijoje buvau tik maždaug apie du mėnesius. Aš pasakiau: „Nenorėčiau ginčytis su jumis, kadangi aš nesu studentas, aš tik neseniai esu išgelbėtas. Bet, - aš pasakiau, - jeigu taip yra, tuomet tamsiaodžių rasė būtų nustojusi egzistuoti, kai buvo sunaikinimas tvanu, kai šis

pasaulis buvo sunaikintas vandeniu, nes Nojus ir jo šeima buvo vieninteliai, kurie buvo arkoje. Jie buvo vieninteliai, kurie buvo arkoje. Tamsiaodžių rasė būtų nustojusi egzistuoti, – tariau, – jei taip būtų buvę“. Aš pasakiau: „Ne, pone! Tamsiaodžių rasė niekada nekilo iš ten. Ne, pone. Tamsiaodžių rasė yra kilusi iš to paties medžio, iš kurio esame kilę ir mes, ir kiekvienas žmogus – iš to paties“. Nėra jokio skirtumo. Būtent. Mes tiesiog visi. . . Vienas gali būti geltonas ir kitas rudas, kitas juodas ir kitas baltas, ir kitas blyškus, ir kitas raudonas ir tiesiog štai taip, bet jūs visi esate iš to paties medžio. Čia tik fizinė dalis. Teisingai. Jūs esate žmogus, tiesiog toks pat, sukurtas čia Dievo.

¹¹⁰ Ir taigi, atkreipkite dėmesį, čia ne taip seniai, stovėjau čia ir kai kurie Luisvilio gydytojai, aš kalbėjau apie Afriką, kaip tie vargšai žmonės, ypač kanibalų tipo, kaip jie ten turėjo moterį, paėmė mažą kūdikį, rado mažą kūdikį, ir – ir ji mušė jį štai taip, ir pririšo jį prie krūmo, ir leido jam pūti kelias dienas, žinote, kol jis tampa užterštas, prieš tai, kai jie suvalgo jį, žinote. Viskas, panašiai į tai, jie leidžia tam truputi papūti, kad suminkštėtų.

¹¹¹ Nemanykite, kad tai jau per daug, kas susiję su kanibalais. Anglijoje jie daro tą patį, jie papjauna fazanus ir pakabina juos ant medžių, taigi, kai iš jų iškrenta plunksnos, tuomet jie juos suvalgo. Tai anglosaksų motininė rasė, Anglijoje. Teisingai. Ir nemanykite. . . Jums nereikia vykti į Angliją, tiesiog nuvažiuokite čia, į pietines valstijas, jūs surasite tą patį. Žinoma. Bet kuris žmogus gali suvalgyti sraigę ar – ar barškuolę, gali valgyti bet ką. Taigi. . . Taip.

¹¹² Atkreipkite dėmesį, leiskite – leiskite man jums pasakyti. Bet, štai kas atsitiko. Tamsiaodžiai. . . tamsiaodžių rasė su tuo neturi nieko bendra. Kainas. . .

¹¹³ Taigi, aš noriu, kad jūs pažiūrėtumėte. Jie pasakė, kad: „Jis nuvyko į Nodo žemę“. Taigi, Kainas buvo Edene. Ir Edenas, Edeno sodas, buvo į rytus nuo Edeno. Ar ne taip? Edeno sodas buvo Edeno rytuose, rytinėje Edeno pusėje. Ir buvo pastatyti Cherubai, ir Gyvybės Medis buvo prie rytinių sodo vartų, ir ten, aš manau, Kainas ir Abelis atnašavo savo auką. Ir ten, kur Cherubai su liepsnojančiu kalaviju nebeleido jiems daugiau įeiti, rytinėje vartų pusėje!

¹¹⁴ Ar jūs atkreipėte dėmesį, Jėzus ateis iš rytų. Šviesa kyla iš rytų. Viskas ateina. . . Civilizacija prasidėjo rytuose ir keliauja į vakarus, kol apsisuks aplink ir vėl susijungs. Mes esame Vakarų pusrutulis. Tai Rytai, Rytai – yra seniausia civilizacija. Kinija yra seniausia istorikų žinoma civilizacija dabartiniame pasaulyje. Rytai!

¹¹⁵ O, kaip mes galėtume valandų valandas nagrinėti šiuos klausimus, vieną, bet tiesiog neprieitume prie kitų. Bet atkreipkite dėmesį, čia. . . Kiek iš jūsų norėtų sužinoti, ką mes manome apie Kainą, kur ir kas buvo Kaino žmona? Pažiūrėkime.

Gerai. Aš pasakysiu jums, ką padarė Kainas, ir tai vienintelis protingas atsakymas, kurį jūs galite sužinoti: Kainas vedė savo seserį. Jis turėjo tai padaryti, nes tuomet žemėje buvo tik viena moteris; Biblija pateikia įrašą tik apie tris gimusius: Chama, Sema . . . ar ne . . . atleiskite, buvo Kainas, Abelis ir Setas. Bet jeigu ten nebuvo nė vienos . . . Biblijoje retai kada yra užrašomas mergaitės gimimas. Jūs tai žinote.

¹¹⁶ Taigi, aš tikrai pasirenku moteris šį vakarą. Bet, pažvelkite, pasaulis garbina moteris, bet moteris dar pradžioje buvo šėtono įrankiu. Ir neteisioji šiandien - yra geriausias jo turimas įrankis. Ji pasiūš į pragarą daugiau pamokslininkų, nei visi esantys pasaulyje nelegalūs alkoholio prekiautojai. Tegul jauna, žvitri mergina su cigarete burnos kamputyje ir štai taip patraukliai suškuotais plaukais, ir mirksi savo didelėmis ilgomis blakstienomis, broli, šiek tiek . . . gražaus kūno sudėjimo, žiūrėkite, ką ji padarys.

¹¹⁷ Pamokslininke, jūs geriau apdenkite save Jėzaus Kristaus Krauju. Teisingai. Taigi, nesakykite man, jūs esate vyrai! Aš mačiau šito užtektinai. Dabar, žiūrėkite čia. Geriausia, ką jūs galite padaryti, tai sutelkti savo mintis į Jėzų Kristų ir te jūsų mintys būna švarios.

¹¹⁸ Kaip Paulius ten pasakė, tarė: „Tai . . . Mes žinome, kad turime galią vadovauti seseriai. Aš turiu galią tai daryti, bet, - pasakė, - aš šito nedarysiu“. Suprantate, jis to nedarys. Jis pasakė: „Aš žinau, kad tarnystė turi gyventi iš jų—jų . . . Neužčiaupti jaučiui nasrų, kuris kulia javus“.

¹¹⁹ Žinote, mes kartais manome, kadangi mes esame pamokslininkai . . . (Ne jūs ir aš, aš nesakau, broli.) Bet pamokslininkai mano, kadangi jie yra pamokslininkai, kad—kad jie yra kažkas didesnio nei eilinis bažnyčios narys. Jūs nesate didesnis, ir Dievo akyse jūs nesate didesnis už tą girtuoklį, kuris atsivertė prieš valandą.

¹²⁰ Tai vienas dalykas, nuo kurio reformacija niekada neapsivalė - buvo šie dalykai. Žinau, kad aš pasirašau vardu „Gerbiamas“. Būtent taip, tai tiesiog įprastinis šiandienos dalykas, bet to nereikėtų daryti. „Gerbiamas“ ir „Vyskupas“ ir „Daktaras“ ir visi tie dalykai yra žmonių sukurti titulai, ir jie yra beprasmiški! Biblijoje jie buvo „Petras“, „Jokūbas“, „Paulius“, „Jonas“ ir visi likusieji.

¹²¹ Paulius pasakė: „Taigi, čia, aš žinau, kad aš pamokslauju Evangeliją, tai—tai—tai yra mano pareiga“. Aš esu pamokslininkas, jis yra pamokslininkas, brolis Nevilas yra pamokslininkas, bet tai . . . Tai mūsų pareiga - būti pamokslininkais. Na, tai ką mes ir turėtume daryti. „Bet leiskite man padaryti kai ką, - Paulius pasakė, - daugiau nei tai“. „Taigi, aš turiu teisę imti pinigus, - Paulius pasakė, - bet aš padarysiu palapines, tiesiog kad parodyti jums, jog aš galiu—aš galiu

aukoti“. Jis pasakė: „Tai garbinga, santuoka yra garbinga tarp visu, nesutepta lova. Yra gerai vyrui vesti“. Jis pasakė: „Aš turiu teisę būti vedusiu. Taigi, aš—aš galėčiau būti vedęs, aš turiu teisėtą teisę būti vedusiu. Bet aš tiesiog nevesiu, noriu atnešti kitą auką Viešpačiui“. Suprantate? Tuomet jis pasakė: „Kiekvienas vyras žino savo pašaukimą. Tegul jis elgiasi kaip . . . Kai kurių eunuchai dėl Dievo Žodžio, ir taip toliau“.

¹²² Mes norime daryti kažką, kas yra už mūsų pareigų ribų. Ir jeigu jūs iš tiesų esate naujai gimę iš Dievo Dvasios ir sakote: „Na, tai mano pareiga eiti į bažnyčią, manau, kad aš turėsiu eiti“. O, tai bent! Na, aš noriu daryti daugiau nei tai, aš noriu laimėti sielas Kristui. Aš noriu ką nors daryti! Aš noriu lankyti ligonius ar padaryti ką nors dėl Jo. Tai mano pareiga - pamokslauti laidotuvėse, tai mano pareiga - pamokslauti Evangeliją, tai mano pareiga - melstis už ligonius. Leiskite man daryti ką nors kita, leiskite man išeiti ir daryti ką nors, kur Dievas mane pagerbs.

¹²³ Taigi, grįžkime prie Kaino. [Tuščia vieta juostoje—Red.] Nes Ieva buvo vienintelė moteris, kurią sukūrė Dievas, ir jeigu ji nebūtų turėjusi dukterų, tai po šios paskutinės moters mirties (vienintelės moters) žmonių rasė būtų nustojusi egzistuoti. Teisingai? Nes nebuvo daugiau moterų. Taigi, ji turėjo turėti dukterų. Ir Kainas vedė savo seserį, nes jis turėjo tai padaryti, kadangi nebuvo kitos vietos, kur galėjo gimti moterys.

¹²⁴ Ir tomis dienomis tai buvo legalu ir teisėta, net Abrahamui, ir netgi toliau Izaokui. Izaokas vedė savo pusseserę. Ir Abrahamas vedė savo seserį, seserį pagal kraują. Jo tėvo . . . Tai skirtingos motinos, bet tas pats tėvas. Ir užuomazga atsiranda iš vyriškos lyties. Sarah, kuri pagimdė nuostabų Izaoką. Teisingai? Tuomet žemėje nebuvo nė vieno žmogaus.

¹²⁵ Visa tai buvo provaizdyje, parodant, kad . . . Štai taip, broli! Izaokas . . . Rebeka yra Bažnyčios provaizdis, ir Izaokas yra Nuotakas, Kristaus, provaizdis. Ar taip? Ir jie turi būti Kraujo giminės! Aleliuja! Amen! Kraujo giminės!

¹²⁶ Taigi Kainas vedė savo seserį, ir tai . . . Tada jie iškeliavo į Nodo žemę. Dabar, mes įeitume į gilią temą, jeigu mes paėjėtume šiek tiek toliau, ir aš džiaugiuosi, kad jūs niekada neklausėte daugiau nei tai, (pavyzdžiui, „Kur buvo tie milžinai, kurie tą dieną buvo toje žemėje?“ Juozapas ir daugelis kitų, turi daugybę diskusijų apie tai). Amen! Jeigu aš neaiškiai tai paaiškinau, broli, pateiksiu tai vėl sekmadienį ryte. Gerai.

4. Ar galėtumėte paaiškinti, sekmadienis yra pirmoji savaitės diena, ir šeštadienis yra septinta savaitės diena? Krikščionys eina į bažnyčią sekmadienį, pirmąją savaitės dieną. Argi jie neturėtų eiti šeštadienį, septintąją savaitės dieną?

¹²⁷ Na, taigi, brangus drauge, kas to paklausėte, tai labai geras klausimas. Tai senas klausimas, apie kurį šiandien ginčijasi tūkstančiai studentų, bet ar aš galėčiau, jūs tiesiog leiskite

man pateikti savo versiją, suprantate, tai viskas, ką aš galiu padaryti. Ir jeigu aš neteisus, na, jūs—jūs pakentėkite mane dar, ir teatleidžia man Dievas, suprantate, jeigu—jeigu aš pasakysiu neteisingai.

¹²⁸ Taigi, kiek tai susiję su įstatymu . . . Taigi, čia, tikriausiai sėdi septintos dienos adventistas. Tai buvo mano pirmosios studijos - buvo Septintosios dienos Adventas. Tai tiesa. Buvo Septintosios dienos Adventistai, tai ką aš studijavau pirmiausia. Ir kai jie atėjo ir pasakė man, kad „šeštadienis buvo septintoji diena“, - broli, tai buvo pagal žydų kalendorių. O romėnų kalendorius nepataisė to, ir šeštadienis iš tikrųjų turėjo būti sekmadienis. Na, jie mane įtikino tuo, kas, mano manymu, buvo teisinga. Ir kol aš skaičiau jų literatūrą, aš buvau tuo tikras šimtu procentų, bet vieną dieną aš paėmiau į rankas Bibliją ir tuomet aš pamačiau, kad tada tai buvo kitaip. Suprantate?

¹²⁹ Taigi, šeštadienis yra sabato diena, pagal savaitės ciklą. Taigi, mes nežinome. Tai buvo pakeista, ir mes turime tiek daug pakeitimų, jūs niekada nesužinosite, kuris iš jų buvo. Suprantate? Kadangi mes . . . Taigi, žydai teigia, kad mes jau beveik . . . pagal jų ciklą, jų kalendorių, dabar yra apie 1970 metai. Pagal Romėnų kalendorių - 1953 metai. Ir jie turėjo kitą kalendorių, kuris pateikia kažką kitą. Tačiau būtent tai ir yra krikščionybės įrodymas, nes viskas remiasi į Kristaus gimimą. Suprantate, štai iš kur mes imame tai.

¹³⁰ Taigi, bet dabar, kaip septinta diena, taigi, yra daug sekmininkų, kurie yra sabato—sabato, švenčiantys sabatą, laikosi šeštadienio sabato. Taigi, jie sako: „Biblijoje nėra nė vieno Žodžio, kad jūs laikytumėtės šeštad- . . . sekmadienio kaip dienos“. Dabar, aš pasakysiu tą patį apie sabatą Naujajame Testamente. Suprantate? Taigi, šeštadienis buvo sabato diena, kuri buvo duota žydams. Taigi, ji buvo duota tik kuriam laikui.

¹³¹ Taigi, dėl to gali kilti dar vienas klausimas, į kurį būtų galima atsakyti. Bet, taigi, atkreipkite dėmesį. Kai Dievas ilsėjosi septintą dieną, tada septintos dienos nebuvo laikomasi, kiek—kiek man žinoma iš Rašto, beveik penkiolika šimtmečių. Ir tyrlaukiuose Dievas davė Izraeliui septintą dieną kaip ženklą tarp . . . Dievo.

¹³² Ir Dievas ilsėjosi septintąją dieną, Savo atmintiną poilsio dieną. Aš kalbu štai taip, kad būtų naudinga, galbūt yra Septintosios dienos Adventistų brolis ar sesuo, Suprantate, ir jie turi puikią bažnyčią. Ir taigi, atkreipkite dėmesį, aš tiesiog šiek tiek skiriuosi su jais šiuo klausimu.

¹³³ Taigi, Dievas pašventino septintą dieną. Šešios dienos - buvo žmogus. Septinta diena - buvo Dievo poilsio diena, kuri buvo Tūkstantmečio provaizdis. Taigi, dabar atkreipkite dėmesį, kaip—kaip tai susiderina. Taigi, kai Jėzus atėjo į žemę, tai kas nukryžiuo Jėzų - buvo tai, kad Jis nesilaikė sabato dienos;

vieninteliai du kaltinimai, kuriais jie kaltino Jėzų, buvo tai, kad: „Jis sulaužė sabato dieną ir laikė Save Dievu“. Ir Jis pasakė, kad Jis buvo sabato Viešpats. Jis turėjo. . . Jis taip pat buvo Dievo Sabatas, ir Jis buvo Dievas. Taigi, jie neturėjo jokio būdo apkaltinti Jį.

¹³⁴ Dabar, leiskite man išspręsti šį klausimą ir parodyti jums, kokios dienos jums reikia laikytis. Taigi, ar yra Rašto vieta? Aš paklausiu to jūsų labui:

Ar yra Rašto vieta, broli Branhamai, pasakanti mums ir įgalinanti mus laikytis sekmadienio lygiai taip, kaip žydai laikėsi šeštadienio?

¹³⁵ Ne, pone, nėra. Biblijoje nėra nė vienos Rašto vietos, kad Naujajame Testamente mes turėtume laikytis šeštadienio ar sekmadienio. Bet mes laikomės sekmadienio dėl tos priežasties, kad tai prisiminimas apie prisikėlimą. Nieko. . .

¹³⁶ Taigi, jūs pasakysite: „Tai padarė Romos katalikai“. Jie tvirtina, kad jie tai padarė, bet jeigu taip, Šventas Paulius buvo Romos katalikas, ir taip pat Petras, Jonas ir Jokūbas, ir visi kiti, nes jie rinkdavosi garbinimui pirmąją savaitės dieną. Ir, pasak istorikų, vienintelis būdas, kuriuo jie galėjo atskirti žydą krikščionį nuo žydo ortodokso (abu jie ėjo į sinagogas), bet vienas ėjo šeštadienį (kuris neigė Jėzaus prisikėlimą), ir kitas ėjo sekmadienį (kuris tikėjo, kad Jėzus prisikėlė iš mirusiųjų). Ir tai buvo ženklas. Ir tai bus, tai vis dar ženklas, kuris gali tapti žvėries ženklų.

¹³⁷ Taigi, aš žinau, kad mūsų brangūs Septintosios dienos Adventistų broliai mano, jog tai yra Dievo Antspaudas. Jie pasakė: „Jūs esate užantspauduoti laikydamiesi sabato“. Biblijoje nėra nė vienos Rašto vietos, kurioje tai būtų pasakyta.

¹³⁸ Bet štai Rašto vieta Biblijoje, kurioje sakoma, kad—kad jūs esate užantspauduoti, Efeziečiams 4:30, pasakyta: „Neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria jūs esate užantspauduoti savo atpirkimo dienai“, Šventosios Dvasios krikštas.

¹³⁹ Taigi, aš įrodysiu jums, kad Dievo Antspaudas yra Šventosios Dvasios krikštas. Suprantate? Tai Dvasios krikštas, tai Dievo Antspaudas. Dabar, Izaijo 28, jis pasakė: „Taisyklė po taisyklės, taisyklė po taisyklės, eilutė po eilutės, eilutė po eilutės, čia truputį ir ten truputį“.

¹⁴⁰ Dabar žiūrėkite, brangus drauge. Taigi, žmonės, kurie nustoja darbuotis. . . Suprantate, žmonės bando rasti ką nors, kad išsigelbėtų. Nėra nieko, ką jūs galėtumėte dėl to padaryti. Jūs esate išgelbėtas per malonę. Dievas pašaukia, Dievas išgelbsti. Jūs tiesiog sekite Dievo pėdomis, štai ir viskas. Jūs negalite pasakyti. Ir tai tokia yra žmogaus prigimtis. Jie bando nevalgyti mėsos, stengiasi laikytis sabato dienų, jie bando. . . „Jeigu jūs nustotumėte daryti *tai*“. Tai. . . Jūs išgelbėti ne todėl, kad nevalgote mėsos. Jūs išgelbėtas ne dėl *to*, *ano* ar *kito*. Jūs

išgelbėtas malone! Ir Dievas, per malone, suteikia jums naują, Amžiną Gyvenimą. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Ir Amžinas gyvenimas yra Šventosios Dvasios krikštas.

141 Taigi, leiskite man parodyti jums. Ką reiškia žodis *sabatas*? Ar kas nors žino, pakelkite savo ranką? Sabatas? [Sesuo sako: „Poilsis“—Red.] Poilsis. Būtent. *S-a-b-a-t-a-s*, sabato diena, reiškia „p-o-i-l-s-i-s“, poilsio diena. Paimkite Bibliją su pastabomis laukeliuose ir pažiūrėkite, „Poilsio“ diena. Dabar, pereikime prie Hebrajams 4-o skyriaus tiesiog greitai. Ir mes . . .

142 Tai—tai mano paskutinis klausimas čia. Ir, broli, pažiūrėkite, ar brolis Nevilas juos ten turi. Aš žinau, kad keli iš jų yra trumpi, todėl mes ilgai jūsų neužlaikysime. Taigi, atleiskite man, kol aš juos paimsiu.

143 Dabar, kai jūs matote čia žodį *poilsis*, tuomet žinokite, kad jis reiškia „sabata“.

144 Taigi, čia Naujasis Testamentas. Jėzus, Švento Mato, Jis pradeda Švento Mato 5-me skyriuje, ir Jis pradeda štai taip: „Jūs girdėjote, kad protėviams buvo pasakyta: ‚Nesvetimauk‘“. Tai, kas tai buvo? Įstatymas, įsakymai. „Bet Aš jums sakau: kiekvienas, kuris, pažvelgia į moterį, geisdamas jos“. Jis tai pakeitė, ar ne? „Jūs girdėjote, jog protėviams buvo pasakyta: ‚Nežudyk‘, bet Aš jums sakau!“ Jis tai pakeitė, ar ne? (Galvojate, kad Jis nepakeitė įstatymo?) Gerai. Jis pasakė: „Bet Aš jums sakau: kas be reikalo pyksta ant savo brolio - jau nužudė“. Šito niekada nebuvo Senajame Testamente, tai Naujasis Testamentas. Jis tiesiog nulėkė tolyn už viso to. Suprantate? Jis nuėjo į priekį ir davė tuos įsakymus, bet Jis praleido, praleido ketvirtąjį, kuris yra- septintoji diena. Taigi 7-ame skyriuje, kur Jis . . .

145 Palaiminimuose, štai ką Jis pasakė, Jis pasakė: „Jūs girdėjote, jog protėviams buvo pasakyta: ‚Jūs turite daryti ir jūs neturite daryti‘; o Aš jums sakau kitaip. Jūs girdėjote juos sakant: ‚Dantis už dantį, akis už akį‘, bet Aš jums sakau! Jūs girdėjote juos sakant kitaip, bet Aš jums sakau!“

146 Taigi, viso šito pabaigoje, Jis praleido ketvirtą įsakymą. Taigi, tai buvo: „Atsimink sabato dieną ir laikyk ją šventa“. Taigi, Jis pasakė:

Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, ir Aš duosiu poilsį jūsų sielai.

147 Dabar žiūrėkite: „Kas svetimauja, turi būti užmuštas akmenimis“, jie turėjo rasti juos svetimaujant. Teisingai? Ir tai turėjo padaryti fiziškai. „Kas nužudys“, jis turėjo būti žudikas.

148 Bet Jėzus pasakė: „Kas pažvelgtų į moterį“, - jo siela, dvasia, dabar tai neliečia jo kūno. Jo siela atpirkta, tuomet ji nebuvo; tai buvo mokytojas, suprantate, įstatymas buvo. Taigi, Jis pasakė: „Kiekvienas, kuris geidulingai žiūri į moterį, jau svetimauja savo širdyje“. Dabar, Jis pasakė: „Jūs girdėjote, jiems buvo pasakyta:

„Nežudyk“, bet Aš sakau: kiekvienas, kas be reikalo pyksta ant savo brolio, jau nužudė“.

149 Taigi, Jis pasakė, kitaip tariant, apie sabatą, Jis pasakė:

Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir . . . prislėgti, ir Aš duosiu poilsį jūsų sielai, sabatą jūsų sieloms. (Ne fiziniam kūnui, bet jūsų sielai.)

150 Taigi, paklauskite—paklauskite Pauliaus dabar. Jeigu jūs tik galite . . . Aš žinau, kad karšta ir visa kita, čia taip pat karšta. Bet, dabar, paklauskite tai atidžiai, kad mums išspręsti šį klausimą. Taigi, Paulius rašo Hebrajams. Kas buvo hebrajai? Kalbėkite. Žydai. Teisingai? Taigi, jie laikėsi įstatymo, laikėsi sabato. Teisingai? Ar ne taip, broli, pamokslininke? Jie laikėsi sabato, jie laikėsi įstatymo. Gerai.

151 Taigi, Paulius pateikia žydams, pagal provaizdžius ir šešėlius, parodydamas, ką rodė provaizdyje įstatymas: „Įstatymas turi tiktai būsimųjų gėrybių šešėlį“, ir jis tęsia ir pateikia tai kitoje vietoje, kaip mėnulį ir saulę. Kaip mėnulis yra tik saulės šešėlis, šviečiantis kažkurioje kitoje šalyje ar kitame pasaulyje, bet jis atspindi šviesą čia. Taigi, bet dabar, ir tai negalėjo . . . Hebrajams 9.

152 Taigi, atkreipkite dabar dėmesį į Hebrajams 4, jis prieina prie sabato išsprendimo. Dabar pažvelkite:

Todėl, kol tebegalioja pažadas įeiti į jo poilsį, bijokime . . .

153 Taigi, dabar Paulius kreipiasi į besilaikančius sabato, žmones, kurie laikosi sabato dienos. „Todėl, kol tebegalioja pažadas įeiti į jo sabato dieną, bijokime“, - kitais žodžiais. Arba, jeigu jūs pažiūrėsite į antraštes laukeliuose, ar „sabato laikymasis“. Tai yra „j“, pas mane, Skofildo Biblijoje, ar „sabato laikymasis“. Suprantate? Gerai.

Todėl . . . kol tebegalioja pažadas, bijokime, kad kuris . . . nepasirodytų pavėlavęs.

Nes mums kaip ir jiems, (kurie po įstatymu) buvo paskelbta Evangelija: bet skelbiamas žodis neišėjo jiems į naudą, nes nebuvo sujungtas su girdėjusiųjų tikėjimu.

154 Taigi, tai dar pagal Įstatymą. Jie neturėjo tikėjimo, kadangi nebuvo kuo jį pagrįsti. Suprantate? Gerai:

Nes mes, įtikėjusieji, einame į Jo poilsį, kaip Jo pasakyta, . . .

155 Taigi, „Jo“ poilsis. Taigi, „Jo“ - Kristaus Poilsis. Gerai, Jo Poilsis, Jo „sabatą“. Ir kiekvieną kartą aš vartosiu *poilsis*, kuris čia užrašytas, aš naudosis „sabatą“, kad jūs suprastumėte apie dienos laikymąsi. Suprantate?

Nes mes, įtikėjusieji, einame į Jo poilsį, kaip Jo pasakyta . . . „Aš prisiekiau savo rūstybėje: (Hebrajams)

„Jie neįeis į mano poilsį“, nors... (Taigi, žiūrėkite, Paulius padaro tai Dievo pašventinta diena)...nors darbai buvo užbaigti nuo pasaulio sukūrimo.

Jis vienoje vietoje pasakė apie septintąją dieną poilsui, ar sabatui... (Teisingai? Aš atidėsiu tai čia, suprantate.)

Jis vienoje vietoje pasakė (įstatyme) apie septintąją dieną: „Septintąją dieną Dievas išsėjosi po visų savo darbų“.

156 Tai jūsų septinta diena. Taigi, Paulius pripažįsta, kad Dievas davė jiems ją, tai buvo septinta diena. Ir Dievas išsėjosi septintą dieną, Jis palaimino sabato dieną, Jis pašventė ją, ir Jis pašventino ją, ir padarė ją poilsio diena. Dievas tai padarė, po visų Savo darbų.

Ir vėl anoje vietoje: „Jie neįeis į mano poilsį“. (Jėzus kalba.)

157 Taigi, kažkur yra kitas sabatas. Kur jis yra? Dabar, prisiminkite tai čia: „Dievo poilsis“, ta septinta diena. Paulius pasakė: „Jie turėjo tai tam tikroje vietoje“. Bet, taigi, jis vėl pasakė: „Jeigu jie įeis į Mano Poilsį“, kalbėdamas apie Jėzų Mato Evangelijoje, gerai.

Kadangi kai kuriems belieka įeiti, o tiems, kuriems pirma buvo paskelbta Evangelija, neįėjo... dėl netikėjimo:

Vėl... .

158 Taigi, atidžiai klausykitės! Visi besiklausantys, sako: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Klausykite:

Jis vėl nustato tam tikrą dieną... .

159 Jis nustatė dieną čia. Kas tai buvo? Pasakykite visi kartu. Sabatas! Teisingai? Šioje vietoje jis nustatė septintą savaitės dieną kaip sabatą.

Jis vėl, jis nustato tam tikrą dieną, po tiek daug laiko, kartodamas Dovydo lūpomis (Psalmėse); (kol Jėzus ateis, suprantate, pirmą kartą)... kaip ir buvo pasakyta: „Šiandien, jeigu jūs... išgirsite jo balsą, neužkietinkite savo širdies. (ateis kitas poilsis; ne fizinis, dvasinis).

160 Taigi, žiūrėkite. O, jūs sakote: „Kai mes taip pat turime septintą dieną“. Taigi, palaukite minutėlę. Perskaitykime sekančią eilutę, suprantate, per daug neskubėkite. Gerai:

Nes jeigu Jėzus būtų juos įvedęs... Nes jeigu—jeigu Jėzus būtų įvedęs juos į poilsį, poilsio dieną, tuomet nebūtų po to kalbėjęs apie kitą dieną.

161 Kai Jis pakeitė įstatymą, iš įstatymo į malonę, argi Jis nebūtų davęs jiems poilsio dienos, poilsio dienos, tam tikros dienos? Bet Jis niekada nieko nesakė apie sabatą. Jis niekada nieko nesakė

apie sekmadienį, Jis niekada nieko nesakė apie šeštadienį. Bet štai ką Jis pasakė, Paulius pasakė. Dabar žiūrėkite, „Ten . . .“ 19-a . . . ar 9-a eilutė:

Taigi sabato poilsis tebeprasilekia Dievo tautai. (Tai šiandien!) . . . Tepasilekia . . . sabatas Dievo tautai.

Nes kas (jūs ir aš) įeina į jo poilsį (Jėzaus Poilsis: „Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, ir Aš jums duosiu Poilsį“), kas (jūs ir aš) ilsisi po savo darbu, kaip Dievas ilsėjosi po savųjų pradžioje.

162 Amen! Štai jūsų sabatas. Teisingai?

Tad stenkimės . . . (pasakė Paulius) . . . įeiti į tą poilsį, kad niekas nebenuptų, sekdamas ano neklusnumo pavyzdžiu (dėl dienų ir taip toliau, suprantate).

Nes Dievo žodis yra gyvas ir veiksmingas, aštresnis už bet kokią dviašmenį kalaviją, prasiskverbiantis iki . . . pat sielos ir dvasios atšakos . . . ir įžvelgia . . . ir . . . (pažiūrėkime) . . . dvasios, ir . . . (tik minutėlę) . . . prasiskverbia iki pat sielos ir dvasios atšakos, . . . iki sąnarių ir kaulų smegenų, ir . . . įžvelgia širdies mintis bei sumanymus.

Ir joks kūrinyš . . . nėra paslėptas nuo jo žvilgsnio: bet visa yra nuoga ir atidengta akims To, kuriam turėsime duoti apyskaitą.

163 Taigi, pažvelkite, Dievas ilsėjosi septintą dieną, sukūrė septintą dieną, davė ją žydams atminimui. Aš kalbu dabar apie Šventą Paulių, suprantate, čia. Taigi, jūs manote, kad jis atnešė Tai? Ar jūs manote, kad jis turėjo teisę? Taigi, ką jis sako Galatams 1:8? „Jeigu ateitų angelas iš Dangaus ir skelbtų jums kitokią evangeliją, negu mes jums paskelbėme, tebūnie jis prakeiktas“. Suprantate, evangelijos yra aiškios. Dabar, žiūrėkite.

164 „Na, broli Branhamai, tad ką dabar man daryti, tiesiog tikėti Jėzų Kristų?“ Ne. Tai ne Poilsis.

165 Taigi, jeigu jūs norite sužinoti, kas . . . Kiek iš jūsų norėtų sužinoti, kas yra krikščionio Poilsis, pasakykite „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Taigi, jūs galite tai pasižymėti, jeigu norite, Izaijo 28. Jis pasakė: „Taisyklė turi būti po taisyklės—taisyklės“, - kalbant. „Taisyklė po taisyklės, eilutė po eilutės, čia truputį ir ten truputį, ir laikykitės to, kas gera“. Pranašas kalba apie ateinantį laiką, apie Poilsį, sabatą. Perskaitykite visą skyrių, suprantate, jis sako: „Ateis laikai, kai sabato diena bus panaikinta“, ir jie pardavinės batus šeštadienį taip pat, kaip jie tai darė pirmadienį, ar dar kada nors. Suprantate? Paklausė: „Kada bus tas laikas?“ Pasakė:

. . . taisyklė po taisyklės; . . . eilutė po eilutės; čia truputį ir ten truputį: laikykitės to, kas gera.

*Nes mikčiojančiomis lūpomis ir svetimomis kalbomis
Aš kalbėsiu šiai tautai.*

. . . Ir *tai yra* savaitas, *poilsis*, į kurį, kaip Aš pasakiau, kad jie turi įeiti. Ir dėl viso Šito jie užkietino savo širdis, pakraipė galvas ir atmetė Tai. (Lygiai tą patį jie padarė per Sekmines, kai Šventoji Dvasia nužengė ant žmonių, ir Šventoji Dvasia pirmąkart buvo duota žmonėms dar tada, Sekminių Dieną. Tai yra Poilsis, savaitas Dievo tautai). . .

¹⁶⁶ Taigi, vienintelė priežastis, dėl kurios mes laikomės sekmadienio - buvo pradėta mūsų senovės Biblijos tėvų, Švento Pauliaus, Jono, Mato, Morkaus, Luko ir visų jų, jie ėjo iš namų į namus, jie priimdavo Vakarienę pirmąją savaitės dieną, kai mokiniai susirinkdavo kartu, ir tai buvo vadinama ne sabatu, bet Viešpaties diena.

¹⁶⁷ Jonas pasakė, Patmos saloje, jau buvo oficialiai įsteigta bažnyčioje: „Aš buvau Dvasioje Viešpaties dieną“. Teisingai. Suprantate? Ir tuomet jis pamatė. . .

¹⁶⁸ Ir—ir, taigi, Viešpaties diena yra—yra diena, kurią Viešpats prisikėlė. Taigi, jūs paaimkite istoriką, Juozapą, Agabus, daugelį kitų, ar, ne Agabus, o, aš negaliu. . . Bet kurį iš senovės rašytojų, ir jūs ten rasite. Bažnyčios istorikai, *Foksas*, „*Kankinių knyga*“, daugelis kitų, ir jūs ten sužinosite, kad vienintelis skirtumas. . . Jie yra žydų grupė. Vienus iš jų jie vadino „kanibalais“, tai buvo krikščionys. Jie pasakė: „Buvo žmogus, kurį nužudė Poncijus Pilotas, o mokiniai atėjo ir pavogė jo kūną. Ir jie paslėpė jį, ir kiekvieną—kiekvieną sekmadienį jie eina ir valgo jo dalį“. Jie priimdavo Vakarienę, suprantate. Jie tiesiog. . . Jie ėmė Jo kūną, suprantate. Jie sakė, kad priima Viešpaties kūną, Vakarienę. Ir jie nežinojo, kas tai buvo, ir jis pasakė: „Jie buvo kanibalai“. Pasakė: „Jie eina valgyti pirmą savaitės dieną, jie susirenka kartu ir valgo šio žmogaus kūną“.

¹⁶⁹ Ir vienintelis būdas, kur jūs galėsite pasakyti, ar jie buvo besilaikantys įstatymo ir visiškai neigiantys prisikėlimą, ar jie buvo krikščionys ir tikėjo prisikėlimu - vieni ėjo į bažnyčią šeštadienį, ir kiti ėjo į bažnyčią sekmadienį, ir tai buvo ženklas, skiriantis juos.

¹⁷⁰ Tai gana stipru, ar ne? Gerai. Tikiuosi, tai suprantama. Šventoji Dvasia yra. . .

¹⁷¹ Taigi, jūs čia kažką turite, broli? Jūs norite. . . Ar jūs norite—ar jūs norite atsistoti ir atsakyti į jį? Pažiūrėkime, štai čia. O, taip.

5. Ar žydai dar turės galimybę būti išgelbėti po Pagonių laikotarpio pabaigos?

¹⁷² O, tai bent, tai tiesiog nuostabu! Mes neturime laiko gerai į tai išsigilinti, bet leiskite jums pasakyti štai ką. Ir jūs

patikėkite mano žodžiu, aš jums parodysiu. Per . . . Jei patikėsite mano žodžiu (kaip aš paaiškinu) Dievui, tuomet jūs nueikite pažiūrėti, suprantate, ir tada jūs sužinosite. Nes įsivaizduoju . . . Aš nematau laikrodžio, bet manau kad jau praėjo . . . Kiek valandų? Kiek? Pusė dešimtos. Aš dar turiu nuvykti į ligoninę ir dar turiu vykti į Naująjį Albany, ir mes turime keltis dvidešimt penkios minutės po trečios, ryte. Taigi . . . Ir šioje savaitėje nebuvo nakties, kad aš atsigulčiau miegoti ankščiau antros ar trečios valandos.

173 Taigi, atkreipkite dėmesį, greitai dabar, kad paimtume tai. Taip, mano brangus drauge krikščioni, Pagonių diena baigėsi, baigiasi dabar. Ir Dievas sugrįš pas žydus. Ir leiskite man pasakyti šiai nedidukei bažnyčiai, kad aš nuolatos meldžiuosi. Ir pranašystės dėl šito plūsta čia iš įvairių šalies vietų. Aš tikiu, kad žydai . . . Taigi, minutėlę pasilaikykite savo paltus.

174 Žydai niekada nesugebėjo suvokti šio vieno dalyko, susijusio su krikščionių bažnyčia. Žydai daug kartų man sakė: „Broli, jūs negalite sukapti Dievo į tris dalis ir pateikti Jį man“. Žydai turi vieną Dievą, ir tai - Jehova.

175 Ir pagonis taip neteisingai tai suprato, kol jis taip mokė, tačiau, su žinojimu. Aš manau, jis—jis turi sampratą, kad nėra trijų dievų. Yra vienas Dievas, trys pasireiškimai. Trys individualybės viename Asmenyje. Ir kai jūs galėsite gauti pamokslą, aš pasakiau Hyman Aplemanui . . . Daugelis iš jūsų jį pažįstate. Jis pasakė: „Broli Branhamai, jeigu jūs pateiktumėte šį pamokslą Palestina, su ženklais ir stebuklais, - pasakė, - ten milijonas žydų priims Jėzų Kristų kaip asmeninį Gelbėtoją“. Suprantate, teisingai. Taigi, aš pasakiau . . .

176 Štai Žinią, mes turime čia. Jėzus buvo Jehova, apsigaubęs kūnu, nužengė apsigaubęs. Taigi, Dievas (Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia) nėra kaip jūsų pirštas, vienas, kaip kaip galvoja kai kurie žmonės. Visa tai yra kaip . . . Ne, Dievas yra . . . Aš kaip tik neseniai jums tai atidengiau, suprantate, kad trejybė Viename.

177 Aš esu trejybė viename. Aš esu siela, kūnas ir dvasia - viename asmenyje. Teisingai? Žinoma. Aš esu—aš esu sudarytas iš—iš lašelių, kraujo ir nervų, ir vis dėlto - viena būtybė. Suprantate? Viskas, į ką jūs žiūrite, yra trejybė, ir trejybė viename.

178 Arkoje buvo trejybė. Apatiniame aukšte - šliaužiojantys padarai; antrame aukšte - paukščiai, skraidantys padarai; ir trečiame aukšte - Nojus ir jo šeima. Viskas!

179 Palapinėje. Ten buvo susirinkimas, šventoji vieta, Švenčių švenčiausioji. Suprantate?

180 Ir buvo trys pasireiškimai. Tėvystės, Sūnystės ir Šventosios Dvasios pasireiškimai. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Bet visi šie trys . . . Mes nesakome: „mūsų Dievai“. Tai pagonybė, ir žydai

žino tai. Bet kai jūs galite jam parodyti, kad šis Jėzus YRA Dievas, Dievas Jehova, ne antras asmuo ar trečias asmuo, tai tas pats Asmuo, visą laiką, apreiškiantis Save. Suprantate? Ir tuomet su ženklais ir stebuklais įrodyti, kad Jėzus prisikėlė iš mirusiųjų.

181 Ir šis daktaras Reidhead . . .

182 Brolis ten, bažnyčios mokytojas, mokytojas ten, mokyklos mokytojas, čia, bažnyčioje šį vakarą, aš mačiau jį, ir paspaudžiau ranką jo žmonai ir vaikučiui. Jis aną vakarą buvo ten pasiklausyti jo pamokslu. Aš manau, kad jie yra čia, jeigu neišvyko, manau, kad jis yra mokyklos mokytojas Luisvilyje. Bet kuriuo atveju, jie buvo ten pasiklausyti jo.

183 Tai nuostabu, šis žmogus atėjo pas mane į namus, jis ir dar kitas (ir žydas), prieš kelis mėnesius. Ir jis pasakė: „Brolī Branhamai, aš turiu *tiok daug* diplomų Bob Džonso. Aš turiu . . . iš Vheaton“. Visas išsilavinimas, kuris tik galėjo būti jam suteiktas! Pasakė: „Aš tikiu Dievą nuo pat vaikystės“. Ir pasakė: „Mano gyvenimas tebėra tuščias!“ Jis paklausė: „Ar mokytojai klydo?“

184 Ir štai koncepcija. Jei kas nors . . . Jeigu kas nors iš jūsų buvote ten tą Atvirų Durų vakarą, kai mes keli pamokslavome. Jis pasakė: „Kai aš gavau savo žodį . . .“ Taigi, paklauskite, mažoji bažnyčia, nes padėjo būtent jūsų maldos ir visa kita, išklauskite tai. Jis pasakė man tai ankščiau, čia, namuose.

185 Jis atėjo pas mane į namus, jis pasakė: „Brolī Branhamai, - pasakė, - aš buvau apstulbęs“. Jis tarė: „Ar yra kažkas didingesnio nei tai, ką aš įtikėjau ir priėmiau - Kristų kaip savo asmeninį Gelbėtoją? Ir aš tikiu, kad esu atgimęs iš Dvasios, bet aš neturiu jokių liudijimų“.

186 Aš pasakiau: „Brolī, kad ir kaip nenorėčiau to sakyti, bet mokytojai apgavo jus, jūsų mokykla“.

187 Pažvelkite, kaip aš—aš galiu tai pasakyti, aš netikiu, kad į Dangų nukeliausite autostopu: „Ar jūs tikite tuo?“, - bažnyčiose: „Taigi, čia, leiskite man brūkštelėti pirštu čia, Biblijoje pasakyta *tai*, ar jūs tikite tuo?“ Šėtonas tiki ir dreba! Tai nėra tai, kuo jūs tikite. Jūsų dvasia turi liudyti su Jo Dvasia, kad jūs esate Dievo sūnūs ir dukterys, atgimę iš naujo ir gavę Šventosios Dvasios krikštą.

188 Jis paklausė: „Brolī Branhamai, ką jūs manote apie sekmininkus?“

189 Ir aš atsakiau: „Štai dėl ko aš su jais bendrauju. Dėl šios priežasties aš—aš su jais bendrauju, jie turi kažką, ko jūs neturite“. Aš pasakiau: „Su jų fanatizmu ir visa kita, jie turi tiesą, apie kurią jūs nieko nežinote“. Ir aš kalbėjaisi, tuomet, su vienu įžymiausiu žmogumi Amerikoje. Taip, pone. Jis yra Sudano Misijos prezidentas, didžiausia visame pasaulyje,

fundamentalūs iki kaulų smegenų. Jis žinojo Raštą, ir *mirtį, palaidojimą* ir *prisikėlimą*, tiesiog pamokslauja labai puikiai. Bet tai nėra Tai. Šėtonas taip pat gali tai padaryti. Šėtonas yra tiesiog fundamentalus, koks tik jis gali būti.

¹⁹⁰ Bet, broli, Jėzus Kristus pasakė: „Jeigu žmogus negims iš Dievo Dvasios, jis nematys Dievo karalystės“.

¹⁹¹ Ne tik todėl, kad jūs sakote: „Taip, aš tuo tikiu. Taip, aš—aš tikiu, kad taip ir yra. Aš tuo tikiu. Taip“. Tai nepadarys. Turi būti tikras naujo Gimimo išgyvenimas. Turi būti kažkas tarp jūsų ir Dievo, kur jūs žinotumėte, jog perėjote iš mirties į Gyvenimą.

¹⁹² Paklausė: „Broli Branhamai, ar aš galėčiau gauti Šventąją Dvasią?“

¹⁹³ Aš atsakiau: „Ką tik uždėjau rankas ant Hyman Aplemeno ten, ir jis gavo Šventosios Dvasios krikštą“.

¹⁹⁴ Tas kitas žydas pradėjo verkti ir sudaužė stiklinę ant ten esančio nedidelio staliuko kavai, ir ašaros riedėjo upeliu. Abu jie pasakė: „Broli Branhamai, kaip mums gauti Šventąją Dvasią?“ Mokslo žmonės! Išvalgūs, šamojingi! Geriausi, kokie tik yra visoje šalyje!

¹⁹⁵ Ir aš pasakiau: „Apaštališkasis Šventosios Dvasios gavimo būdas - tai uždėti ant jų rankas“. Teisingai.

¹⁹⁶ „Rankų uždėjimas“. Ananijas atėjo uždėti rankas ant Pauliaus, kad jis atgautų regėjimą ir būtų pripildytas Šventosios Dvasios.

¹⁹⁷ Pilypas nuėjo ir pamokslavo ten, ir pakrikštijo ten visą būrį žmonių Jėzaus Kristaus Vardu. Šventoji Dvasia dar nebuvo nužengusi nei ant vieno, kadangi Petras turėjo raktus. Ir jis atėjo, uždėjo ant jų rankas ir jie gavo Šventąją Dvasią. Ar taip?

¹⁹⁸ Paulius, Darbų 19, po to, kai jis perėjo. Apolas, buvo ten panašiai kaip Bili Graham, turėjo ten didį prabudimą ir puikų laiką. Jis paklausė: „Ar jūs gavote Šventąją Dvasią nuo tada, kai jūs įtikėjote?“ - to būrelio baptistų.

¹⁹⁹ Jie atsakė: „Mes esame Jono sekėjai. Mes žinome! Apolas yra mūsų pamokslininkas, jis atsivertęs teisininkas, protingiausias žmogus šalyje“.

²⁰⁰ Jis paklausė: „Bet ar jūs gavote Šventąją Dvasią nuo tada, kai įtikėjote?“

Jie atsakė: „Mes nežinome, ar yra Šventoji Dvasia“.

Paklausė: „Tuomet kaip jūs buvote pakrikštyti?“

Atsakė: „Mes buvome pakrikštyti pas Joną“.

²⁰¹ Pasakė: „Jis krikštijo atgailai, sakydamas, kad jūs tikėtumėte Tą, kuris ateis, būtent Jėzų Kristų“. Ir kai jie Tai išgirdo, jie buvo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Ir Paulius uždėjo ant jų rankas, ir jie gavo Šventąją Dvasią, pradėjo kalbėti kalbomis ir garbinti Dievą. Tai taip aišku, kiek aš žinau Raštą.

202 Taigi, pažvelkite, drauge! Čia jūsų nuomonės gali šiek tiek skirtis, kadangi visame tame mes esame susipainioję. Bet išdėstykite tai, nbandydami pateikti savo išaiškinimo. Kalbėkite tai, ką sako Biblija, tiesiog skaitykite Ją tokiu būdu.

203 Ir aš pasakiau: „Vienintelis dalykas, kurį aš žinau, broliai - tai uždėti rankas ant tų, kurie ieško Šventosios Dvasios“.

204 Jis paklausė: „Ar jūs galėtumėte uždėti rankas ir—ir paprašyti Dievo, kad palaimintų mus ir suteiktų mums Šventąją Dvasią?“

205 Aš atsakiau: „Aš prašysiu“. Ir mes atsiklaupėme ant grindų, ir aš meldžiausi, ir uždėjau ant jų rankas. Ir maždaug po kelių savaičių abu jie gavo Šventosios Dvasios krikštą. Ir kai šis daktaras Reidhead gavo Šventosios Dvasios krikštą, atėjo kalbėjimas kitomis kalbomis. Taip, pone.

206 Ir jūsų Sudano Misijoje pasakė: „Pas mus nėra vietos žmogui, kuris kalba kalbomis“.

207 Ir jis atėjo pas mane, ir paklausė: „Kas nors kalba kalbomis?“

208 „Kodėl, na, - aš pasakiau, - pas juos nėra vietos Jėzui Kristui, nes Jėzus Kristus kalbėjo nežinomomis kalbomis; ir mirė, kalbėdamas nežinomomis kalbomis“.

209 Jie negalėjo priimti Pauliaus mokymo, Paulius kalbėjo kalbomis daugiau nei visi kiti.

210 Vienas man vakar tarė: „Aš geriau pasakysiu penkis žodžius suprasdamas“.

211 Bet Pauliaus mokyme sakoma: „Troškite pranašystės ir nedrauskitės kalbėti kalbomis“. O jiems yra uždrausta kalbėti kalbomis!

212 Kalbėjimas kalbomis yra Dieviška Dievo dovana, kuri priklauso bažnyčiai, lygiai taip pat šiandien, kaip tai buvo dar tada pradžioje. Tai visiška Tiesa. Taip, iš tiesų! Tai Biblijos mokymas. Tai Dieviška dovana, ir jūs tai neigiate lygiai taip pat, kaip ir jūs—jūs neigiate naują Gimimą, jūs neigiate viską, ko mokė Jėzus, kai jūs bandote tai išbraukti.

213 Taigi, jūs galite pykti dėl to, su daugeliu taip ir buvo. Bet aš sakau: „Tai turi savo vietą“. Tai tarsi kaip batų pora; kai jūs nusiperkate batų porą, liežuviai yra juose. Ir tai tiesa. Kai jūs esate Kristaus Kūne, Dievas yra paruošęs pilną stalą, čia. Jis turi meilę, Jis turi džiaugsmą.

214 Jei aš ateisiu prie jūsų stalo ir atsisėsiu prie jo, ir jūs pasakysite: „Pamokslininke, atekite pavalgyti su manimi“, aš manau, kad jūs mylite mane. Ir jūs turite pupelių, bulvių ir morkų, ir keptos vištienos, ir moliūgų pyrago, ir ledų, viskas padėta ten. Na, aš tikiu, kad būčiau taip pat laukiamas prie bulvių, kaip ir prie pupelių. Vienintelis dalykas, aš tikiu, būčiau

taip pat laukiamas prie vištienos, kaip ir prie pyrago. Viskas yra ant stalo. Ir vienintelis dalykas, kurį aš turiu padaryti, tai pasakyti: „Ar galėtumėte paduoti man pyrago?“ Ir aš tikiu, kad iš tyros širdies, su meile man, jūs pasakytumėte: „Žinoma, mano broli, paimk šį didžiulį gražų gabalėlį“. Ar taip? Jei aš pasakysiu: „Ar paduotumėte man bulvių?“ „Na, žinoma, mano broli, štai jos“.

²¹⁵ Ir kiekvienas išperkamas palaiminimas, už kurį mirė Jėzus Kristus ir atpirko Savo išpirkimu Kalvarijoje, yra padėtas ant stalo ir kiekvienas tikintysis sėdi priešais jį. Aleliuja! Jei man reikia išgydymo, aš sakau: „Tėve, duok man išgydymą“, ir aš dedu tai į savo lėkštutę ir suvalgau didelį. . . Taigi, jei norite numirti iš bado, pirmyn. Taip, pone. Ir jeigu pranašystė, kalbėjimas kalbomis. . .

²¹⁶ Ir—ir tuomet žmogus parašė ten, jis nežinojo, jog aš kalbėjau. . . pats kalbėjau kalbomis. Ir jis rašo šią knygą, jūs pamatysite, kad ji išplis po visas šalis. Ir be to, šis žmogus turi dvidešimt penkis išymius tarnautojus iš Mudžio Biblijos Instituto, siekiančių gauti kalbėjimo kalbomis dovaną. Fundamentalistai visiškai pasikeitė. „*Krikščioniškas Gyvenimas*“ ši—ši mėnesį, pažvelkite į šio mėnesio žurnalą „*Krikščioniškas Gyvenimas*“, devynioliktame puslapyje, ir pažiūrėkite į tą išymų teologijos daktarą, pasakė: „Ar mes tai priimsime? Ar mes kažką praradome?“

²¹⁷ Aš girdžiu, kaip artėja gausus lietus! Jūs turite žmonių, kurie iškreipė visa tai, bet viskas priėjo prie to, kad Dievas supurto pagonių pasaulį Šventosios Dvasios krikštu, išliedamas Ją visoje Jos pilnatvėje ir jėgoje, ir ženklais, ir stebuklais. Priežastis, dėl kurios aš laikausi. . . Sekmininkai buvo įstumti į kampą ir ėmė elgtis kaip patrakę dėl įvairių panašių dalykų, dar nebuvo pribrendęs laikas. Štai kodėl jie turėjo visą tą fanatizmą. Bet tai Dievo Dieviškas pažadas ir Dievo Dieviškas Žodis, ir Jis turi išsipildyti, nes taip pasakė Dievas. Ir aš tikiu, kad prieš pat pagonių laikotarpio pabaigą Dievas išlies ant fundamentalistų.

²¹⁸ Jūs galite perskaityti tai „*Skaitytojo Santraukoje*“, šio mėnesio, šio rugpjūčio leidinyje. Paimkite ir pažiūrėkite, kaip tas metodistų pamokslininkas ten, už sakyklos, meldėsi už tą žmogų, gulintį ten, bemirštantį ligoninės lovoje, ir atėjo Šventosios Dvasios liudijimas, ir tas žmogus akimirksniu pasveiko. Aleliuja! Žinoma. Dievas turi Dievišką išgydymą, padėtą ant stalo! Jis turi pranašystę, padėtą čia ant stalo! Jis turi kalbėjimą kalbomis, čia ant stalo! Jis turi devynias dvasines dovanas Kūne, ir jūs galite vaišintis bet kuria iš jų! Aleliuja! Taip, pone, štai prašom.

Ar . . . Po pabaigos su pagonimis, ar bus sugražinti žydai?

²¹⁹ Taip, pone. Daugelis Rašto vietų, sese, broli, kas tai bebūtų. Viena iš Joelio: „Ką paliko vikšrai, nuėdė skėriai“, ir taip toliau,

tą medį. Ir Pats Jėzus pasakė, kaip jie bus atstumti ir visa kita. O, visas Raštas, pas Danielių ir visur kalbama apie tai. Taip, Jėzus pasakė: „Kai pamatysite figmedį išleidžiantį savo pumpurus, žinokite, laikas jau arti“.

Aš manau, kad šis kitas turi kažką bendro su tuo:

6. Ar jūs tikite, kad žydu—žydu sugrįžimas į Palestiną yra Biblijos pranašystės išsipildymas? Mes girdejome, kad jūs ruošiatės į Palestiną, tai tiesa?

²²⁰ Taip. Taip, pone. Leiskite man jums kai ką pasakyti, vienas didžiausių. . . Jeigu jūs norite sužinoti, koks dabar metų laikas, pažvelkite į kalendorių. Jeigu jūs norite sužinoti, koks yra nakties metas, pažvelkite į laikrodį. Jeigu jūs norite sužinoti, kokią dieną jūs gyvenate, pažvelkite kur yra žydai. Tai Dievo laikrodis.

²²¹ Ir žiūrėkite! Tą pačią naktį, tą pačią dieną, kai Viešpaties Angelas susitiko su manimi, 1946 m. gegužės septintą, „Žaliame Malūne“ Indianoje, tą pačią dieną buvo pasirašyta žydu taikos sutartis ir pirmąkart per dvidešimt penkis šimtmečius jie buvo pripažinti kaip valstybė. Aleliuja!

²²² Ir ši vakarą seniausia visame pasaulyje vėliava, šešiakampė Dovydo žvaigždė, plevėsuoja virš Jeruzalės pirmąkart per dvidešimt penkis šimtmečius, nuo Babilono ištrėmimo. Jėzus pasakė: „Kai pamatysite figmedį, išleidžiantį pumpurus“. Štai ji! Tada Jis pasakė: „Pasimokykite iš palyginimo. Jūs sakote: ‚vasara arti‘. Kai jūs tai pamatysite, žinokite, kad laikas jau prie durų“. Mes esame pačioje laiko pabaigoje.

²²³ Pažvelkite, kaip „bjaurastis“ iš Danieliaus ir taip toliau, žinote, kai Jėzus pasakė. „Kai ateis didis Princas, Jis pranašaus tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų“, kas sudaro tris metus ir šešis mėnesius. Būtent tiek pamokslavo Jėzus. Jis atėjo tik pas žydus, tuomet Jį atidavė mirčiai kaip auką už žmones. „Ir ta naikinimo bjaurastis“, musulmonai pastatė ten Omaro mečetę. „Ir jie sugriovė Jeruzalės sienas kol, - (fju! Iki ko?), - iki Pagonių laikotarpio pabaigos“. Ir tuomet Jis vėl sugrįš pas žydus, ir štai tada įvyks Armagedono Mūšis. . . Ten Jis pašaukė pagonis, kad paimtų žmones dėl Savo Vardo, Savo Nuotaką. Atkreipkite dėmesį. Taip, pone. Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai - yra visi atpirkti žydai, kurie dar turi ten pasirodyti. Visi šie. . .

²²⁴ Tuomet, kai Bažnyčia bus paimta, pasirodo Mozė ir Elijas, Apreiškimo 11, ir pamokslaus jiems Jėzų Kristų. Šventoji Dvasia paimama nuo pagonių, ir Paėmimas ateina, kad Bažnyčia būtų paimta. Ir žydams, pasilikusiems čia, bus pamokslaujama tris su puse metų, nes jis pasakė: „Tavo tautai dar skirta septyniasdešimt savaičių, ir Mesijas bus atiduotas mirčiai jos tarpe“. Kai Jis bus paimtas, pagonims bus suteikta vieta, ir tuomet jie turės dar tris su puse metų, kai jiems bus pamokslaujama apie Jėzų Kristų.

225 Žinoma, žydai ateina. Ir aš tikiu, broli, kad kai mes atvyksime į Palestiną šį kartą... O, melskitės! Jie skaito tą Bibliją.

226 Tik dar vienas teiginys, tuomet aš turiu čia nedidelį, trumpą klausimą, ir tai viskas. Šis aš manau, yra malda.

227 Pažvelkite į tai! Doktoras Reidhead pasakė, stovėdamas ten ir kalbėdamas su protingu mahometonu. . .

228 Taigi, paklauskite atidžiai. Musulmonas, aš jų turėjau apie dvidešimt tūkstančių, tu, kurie atėjo pas Viešpatį Jėzų, kai jie pamatė ženklus ir stebuklus ten, Afrikoje. Šis. . . Ar ne, ne, ne dvidešimt tūkstančių; iš viso jų buvo trisdešimt tūkstančių. Aš spėju, kad jų ten atėjo dešimt tūkstančių, nes didžioji dauguma buvo—buvo musulmonai. Ir kai jie stovėjo ten, ir aš paklausiau: „Kuris iš jūsų šventyklos pranašų gali padaryti šį žmogų sveiką?“ Aš paklausiau: „Kuris iš jūsų stabų, kreipiuosi į jus, čiabuviai, gali padaryti šitą žmogų sveiką?“ Aš pasakiau: „Nė vienas iš jų! Joks pranašas šventykloje. . . ir, tiksliau, joks kunigas“. Ir aš pasakiau: „Joks stabas negali to padaryti. Nei aš negaliu tai padaryti. Bet Dangaus Dievas prikėlė Savo Sūnų Jėzų Kristų, Kuris šiandien gyvas tarp žmonių, Kuris padarė jį visiškai sveiku, kaip jūs matote, jį stovintį“. Žmogus su grandine ant kaklo, kuri vedžiojo, kaip šuni. Po minutės jau stovėjo ant kojų, normalus ir sveikas.

229 Ir doktoras Reidhead pasakojo man, kad aną vakarą, kai mes sėdėjome automobilyje, jis pasakė: „O, tai bent!“, - pagalvojęs apie tai. Jis pasakė, kad tas musulmonas atėjo pas jį, ir pasakė, kad jis kalbėjosi su tuo musulmonu, labai išsilavinęs žmogus. Jis pasakė: „Na, pone, kodėl jūs neišsižadate savo seno mirusio pranašo Mahometo?“

230 Taigi, atminkite, musulmonai tiki Dievu. Ten, Afrikoje, didelis „gongas“, „varpas“ kabo štai taip. Jie paima didžiulį guminiį kūjį ir trenkia į jį štai taip, ir jo garsas sklinda po visą kraštą. Ir kiekvienas musulmonas sustoja, ir kunigas nulipa nuo šventyklos viršaus, ir sako: „Yra vienas tikras ir gyvas Dievas, ir Mahometas yra Jo pranašas“.

231 Tai Izmaelio vaikai. Suprantate, Hagara, jie yra Abrahamo sūnūs iš Hagaros. Suprantate? Jie tiki tikroju Jehova Dievu, bet jie mano, kad Jėzus. . . (Tai buvo. . . Jis yra *mūsų* Atpirkėjas, siųstas pagonims iš laisvosios moters; Izaokas, suprantate, ir per Sarah). Ir taigi, jie buvo per Hagarą, Izmaelis, ir atėjo musulmonai.

232 Ir prie Mahometo kapo, jums reikėtų nuvažiuoti pažiūrėti, tai išpūdinga, ten didžiulis kapas. Ir du tūkstančius metų ten yra pabalnotas baltas žirgas, stovi ten. Mahometas pažadėjo, kad vieną dieną jis prisikels iš mirusiųjų, užsoks ant to žirgo ir užkariaus pasaulį. Ir kiekvieną—kiekvieną akimirką jie tiesiog keičia vieną po kito; laukdami ten su ištikima sargyba, stovi,

laukdami, kol Mahometas prisikels iš mirusiųjų. Nuo to laiko praėjo du tūkstančiai metų.

²³³ Jie tiki Jėzumi, jie sako, kad Jis buvo pranašas. Ant senosios Jeruzalės sienų yra pastatyta didžiulė šventovė, tai dėl Mahometo atėjimo. Ir ten yra nedidelė šventovė – tai dėl Jėzaus. Suprantate, jie pasakė: „Jėzus nebuvo nukryžiuotas, jie visa tai supainiojo“. Pasakė: „Jis sėdo ant žirgo ir nujojo“. Suprantate? Taigi, jie—jie tiki tuo.

²³⁴ Pas juos yra raudonas taškas tarp akių. Žmonės, kurie vyksta į Indiją, jūs tai pastebėsite. Tai bent, jie stovės ten tūkstančiais.

²³⁵ Ir tada daktaras Reidhead pasakė, kad jis stovėjo ten, ir jis pasakė: „Taigi, kodėl gi jums neatsisakius to seno mirusio pranašo ir nepriėmus To, Kuris prisikėlė iš mirusių – gyvojo Kristaus?“ Taigi, jis buvo išsimokslinęs žmogus ir žinojo, kaip sudėlioti savo žodžius.

²³⁶ Pasakė, kad musulmonas pažiūrėjo į jį (protingas, išsilavinęs žmogus, tiesiai čia Amerikoje, buvo gavęs čia išsilavinimą), jis paklausė: „Pone, gerbiamas pone, ką jūsų prisikėlęs Jėzus gali dėl manęs padaryti daugiau nei mano miręs pranašas yra padaręs?“ Pasakė: „Mano miręs pranašas pažadėjo man Gyvenimą po mirties. Tai pažadėjo ir jūsų Jėzus“. Na, jis kažką turėjo. Pasakė: „Taigi, abu jie parašė knygą. Jūs tikite ta, kurią parašė Jėzus, o aš tikiu ta, kurią parašė Mahometas. Jos abi žada Gyvenimą“. Paklausė: „Ką jūsų Jėzus gali padaryti man daugiau nei mano—mano Mahometas?“ Na, žmogau, paprasti faktais, tai tiesa. Jis tarė: „Bet vieną minutėlę, gerbiamas pone“. Jis pasakė: „Mano Mahometas nežadėjo man to, ką žadėjo jūsų Jėzus. Jūsų Jėzus pažadėjo... Jie pasakė: ‚Jis prisikėlė‘, – ir ketino būti su jumis visą laiką, iki pasaulio pabaigos; ir tuos pačius ženklus ir stebuklus, kuriuos darė Jis, jūs taip pat darysite, iki pat pasaulio pabaigos. Jūs gydysite ligonius ir prikelsite mirusius, ir apvalysite raupsuotus, ir išvarinėsite demonus“. Pasakė: „Aš nuodugniai išstudijavau krikščionybę“. Pasakė: „Taigi, leiskite man pamatyti, kaip jūsų mokytojai pristato Jėzų Kristų, ir aš patikėsiu, kad Jis prisikėlė iš mirusių. Bet, be viso to... Mahometas niekada nežadėjo mums tokių dalykų, jis tik pažadėjo mums Gyvenimą po mirties. Ir tai yra tas pats, ko jūs mokote, ir apeinate kitą“. Žmogus buvo teisus, musulmonas buvo visiškai teisus.

²³⁷ Daktaras Reidhed pasakė, kad jis stovėjo ir verkė. Pasakė: „Broli Branhamai, aš pagalvojau apie jus“. Ir jis atskubėjo čia, ir įėjo ten, ir aš uždėjau ant jo rankas, ir Šventosios Dvasios krikštas nužengė ant jo. Ir dabar jis netgi mato regėjimus ir visa kita. Dabar tegul musulmonas susitinka su juo! Jis visai kitas žmogus!

²³⁸ Aš sakau, kad mūsų Jėzus prisikėlė iš mirusiųjų, Jis gyvas šiandien. Ir šiandien Jis daro tuos pačius dalykus, kuriuos

Jis darė ir tuomet, visokius ženklus ir stebuklus. Ir jūs, fundamentalūs žmonės, susėdę aplink ir bandote tai paaiškinti, ir praleidžiate pačią fundamentalią Biblijos dalį. Tiksliai taip. Jėzus Kristus, prisikėlęs Dievo Sūnus, gali kalbėti per jus kitomis kalbomis, Jis gali pranašauti per jus, Jis gali rodyti regėjimus per jus, Jis gali išaiškinti kitas kalbas per jus. Ir visa tai - dalis Jo.

²³⁹ Ir paimti iš Jo štai *šiaq* dalį ir palikti *taq* Jo dalį, būtų tas pats, kas perpjauti mane pusiau ir paimti mano klubus ir mano kojas ir sakyti, kad jūs turite mane, kai *šios* mano dalies jūs nepriimate.

²⁴⁰ Jūs arba turite priimti mane pilnumoje. . . Štai kodėl aš esu pilnos Evangelijos pamokslininkas, kuris tiki, kad viskas, ką Dievas pasakė yra Tiesa. Amen! Šlovė! Dabar jaučiuosi kaip šventas velenėlis. Taip, pone. Aš tikiu Tuo!

7. Mato 24:29, kalba apie tai, kad, „Saulė užtams, mėnulis nebeduos šviesos, žvaigždės kris iš dangaus“. Ar tai įvyks iki ar po Paėmimo, ar kaip tik prieš tai, kai Jėzus ateis k-a- . . . karaliauti žemeje?

²⁴¹ Mano kukliu įsitikinimu, taigi, aš ne. . . nežinau, aš manau, kad jis ten kalba apie Mato 24. Taigi, Jėzus, kalbėdamas apie žvaigždžių kritimą ir apie visa kita, aš manau, kad tai įvyks prieš pat Sielvarto Laikotarpio pradžią žemeje.

²⁴² Taigi, aš turiu tikrai keistą mintį čia, kad dauguma iš jūsų nesutiks su manimi tame, na, aš manau, kad kai kurie iš senbuvų girdėjo mokymą, kurį mes praėjome. Suprantate, aš netikiu, kad Bažnyčia pereis per Sielvarto Laikotarpį. Aš tikiu, kad Bažnyčia. . . Pažvelkite, aš. . . Vienintelis būdas, kuriuo aš mokau Naujojo Testamento - tai pagal Senojo Testamento šešėlių, tiesiog kaip ir Šventoji Dvasia čia - dėl sabato dienos ir taip toliau. Viskas ten yra šešėlis.

²⁴³ Taigi, pažvelkime atgal į Senąjį Testamentą. Kai jūs matote užgriūvančias negandas, jie buvo Egipte. Ar jie buvo? Ir Dievas vedė Savo tautą į pažadėtąją žemę. Ar tai tiesa? Bet nei viena neganda nepalietė Izraelio. Kaip ir negandos. . . prieš joms prasidedant, jie nuėjo į Gošeną. Teisingai? Ir saulė niekada neužtemo, neužėjo jokie uodai, ten nebuvo jokių varlių, jokių utėlių, ten nebuvo jokių audrų, nebuvo žaibų, ten nežuvo galvijai, ir viskas, ką jie turėjo, buvo išsaugota Gošene. Ar tai tiesa? Tai provaizdis Bažnyčios, einančios prieš pat Didžio Sielvarto laikotarpį. Jėzus pasakė: „Kai tai pradės pildytis, pakelkite savo galvas, jūs atpirkimas artis“. Suprantate?

²⁴⁴ Aš tikiu, kad mėnulis, saulė ir žvaigždės. . . Tuomet jie pasakė, kad. . . Eikime toliau ir perskaitykime Tai, pasakė: „Ir žmonės bėgo ir slėpėsi. . . ir krito ant savų. . . ieškojo sau mirties ir negalėjo jos rasti, ir visa kita“. Aš tikiu, kad tai vyksta prieš pat Sielvartą.

245 Taigi, žiūrėkite, ateina Sielvartas. Kai prasidės Sielvartas, Bažnyčia pakils. Dabar atminkite, kad tik įprastinė bažnyčia be Šventosios Dvasios pereina per Sielvarto Laikotarpį. Išeina tik Išrinktoji.

246 O, aš galėčiau čia kažką stipriai užkliudyti, tik minutėlę. Ar jūs duotumėte man dar tris minutes? Kaip vadinasi paimti žmonės, likutis? Ar taip? Gerai. . . Aš—aš turiu omenyje, tai—tai Nuotaka. Taigi, likutis buvo paliktas.

247 Taigi, kai moteris ruošiasi kirpti sijoną pagal iškarpa, jūs kalbate apie tai. Ji ištiesia medžiagą (ar taip?), medžiagos gabalą. Ir ant jos ji uždeda savo iškarpa. Ji pasirenka, ką ir kaip reikia iškirpti. Teisingai?

248 O, broli, jūs tikrai pasijausite gerai! Kas išrenka? Dievas išrenka! Teisingai? Tai ne aš turiu pasakyti, tai Jis sako. Ir Jis uždeda iškarpa, ant ko Jis nori. Ar taip?

249 Taigi, ten buvo dešimt mergelių, kurios išėjo pasitikti Jaunikio. Teisingai?

250 Kas yra „mergelė“? *Mergelė* - reiškia „skaisti, šventa“. Teisingai? Kas yra nekalta mergelė? Tai mergelė, prie kurios niekada nebuvo prisiliesta, ji mergelė. Kas yra tyras, skaitus, kaip pavyzdžiui, pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus? Tai reiškia, kad jis buvo išvalytas, pirmojo spaudimo, jis yra tyras. Kas yra grynas auksas? Tai, kai visas šlakas. . . jis perėjo per karštį ir visa kita, ir nuvirino visą šlaką. Teisingai? Visa geležis ir piritas, ir visa kita, buvo nuvirinta, tai tiesiog visame savo grynume.

251 Taigi, dešimt išėjo pasitikti Jaunikio. Jėzus taip pasakė. Teisingai? Kiek iš jūsų su tuo sutinka, pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Dešimt išėjo Jo pasitikti. Taigi, žiūrėkite, visos jos buvo šventos. Na, kad būtų *šventos*, jos turėjo būti „pašventintos“, kadangi tai yra vienintelis apvalymas, šventa srovė, kurią turi Dievas - yra pašventinimas. Teisingai?

252 Taigi, žiūrėkite. Visos dešimt buvo pašventintos, bet penkios visai neturėjo Aliejaus savo žibintuve, o penkios turėjo Aliejaus savo žibintuve. Teisingai? Ką simbolizuoja *Aliejus*? Taigi, tai ne tyrumas, nekaltumas. *Aliejus* simbolizuoja „Šventąją Dvasią“.

253 Taigi, jeigu aš pasakysiu tai. . . ir šiek tiek iškaudinsiu, aš nenoriu taip sakyti. Taigi, jūs atleiskite man, ir nepasitraukite nuo bažnyčios. Aš stoviu už sakyklos čia tik bandydamas padėti jums. Suprantate? Taigi, pažvelkite, leiskite man jums parodyti.

254 Nė viena bažnyčia žemėje, negalėtų gyventi tyriau nei Nazarėnai, jų mokyme, Šventumo Piligrimai ir kiti. Teisingai? Jie absoliučiai tiki pašventinimo tyrumu, ne. . . net moterys nenešioja žiedų ir kita. Tyrumas ir pašventinimas, visais atžvilgiais, jie tuo tiki. Šventumo organizacijos, viskas

įstatymiška, tai jų mokymas, jie tuo tiki. Šventi! Moterys nešioja ilgus plaukus ir ilgus sijonus. Vyrams neleista netgi užraityti rankovių, daugeliui iš jų. Viskas, netgi neprisiliesti . . . nei rūkyti, gerti, jokio . . . Nieko iš to, suprantate. Šventi! Jūs negalėtumėte gyventi švariau.

²⁵⁵ Bet ta pati Nazariečių bažnyčia, jeigu žmogus bažnyčioje prabils kalbomis, jis bus išvartytas pro duris. Ir jie pasakė, kad net nesėdėtų su tokiu. Taigi, tai tiesa. Jeigu jūs netikite tuo, pabandykite vieną kartą, sužinosite. Sužinokite tai kartą. Jie nekenčia vien minties apie tai. Jie sakė: „Tai šėtonas!“

²⁵⁶ Penkios iš jų . . . Dešimt jų buvo mergelės. Penkios buvo išmintingos, kurios turėjo Aliejaus savo žibintuve, ir kitos penkios buvo tokios pat tyros ir šventos, bet jos neturėjo Aliejaus (jos buvo pašventintos, be Šventosios Dvasios).

²⁵⁷ „Yra trys, kurie liudija žemėje: vanduo, kraujas, Dvasia“. Švento Jono 5:7. . . Tiksliau, Pirmas Jono 5:7, pasakya: „Yra trys, kurie liudija Danguje: Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia, šie trys yra Viena. Bet yra trys, kurie liudija žemėje: vanduo, kraujas ir Dvasia, jie nėra viena, bet jie sutaria kaip viena“.

²⁵⁸ Taigi, jūs negalite turėti Tėvo, neturėdami Sūnaus. Jūs negalite turėti Šventosios Dvasios, neturėdami Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios. Jie yra Viena. Jūs . . . Jie yra neatskiriami.

²⁵⁹ Bet jūs galite būti išteisinti nebūdami pašventinti. Ir jūs galite būti pašventintas neturėdamas Šventosios Dvasios; būti švarus, gyventi tyrą gyvenimą ir turėti pamaldumo pavidalą, ir neigti išgydymo Jėgą, kalbėjimą kalbomis ir didžias Dievo dovanas (ir kiekvieną iš jų Ten).

²⁶⁰ Štai jūsų penkios išmintingos mergelės, kurios turėjo Aliejaus savo žibintuve, paėmimo Tikėjimas, tikint visais ženklais, stebuklais, pranašystėmis ir visu kitu. Ir šios penkios, iškirptos iš likučio, buvo paimitos.

²⁶¹ Ir likusios, tebėra mergelės ir nebus prarastos, bet pereis Sielvarto Laikotarpi. Jėzus pasakė: „Ten bus . . .“

²⁶² Ir jos tarė:—jos tarė: „Duokite mums šiek tiek savo Aliejaus, mes dabar norime Šventosios Dvasios“.

²⁶³ Taigi, kiekvienas žino, kad Šventoji Dvasia, Zacharijo 4 ir, o, Jokūbo 5:14, visi žino, kad—kad tai simbolizuoja Šventąją Dvasią. Taigi, jos pasakė . . . Štai dėl ko mes patepame aliejumi, simbolizuoja Šventąją Dvasią; dabar, „Dvasios aliejus“, - Biblijoje pasakya.

²⁶⁴ Taigi, *šios* turėjo Šventąją Dvasią; ir *šios* buvo pašventintios. *Šios* buvo pašventinti *plius* Šventoji Dvasia, tikint visais nepaprastais reiškiniiais ir viskuo, kas susiję su Dievo Jėga. Viską, apie ką Dievas kalbėjo iš Cia, jos turėjo tai, tikėdamos tuo. Šios buvo paimitos.

²⁶⁵ Ir *šios* pasakė: „Duokite mums, mums, dabar“.

266 Atsakė: „Mes turime tik tiek, kad galėtume įeiti“, - ir jos iškeliavo į Paėmimą.

267 Ir jos pasakė: „Eikite ir nusipirkite iš tų, kurie parduoda jums“, - jos pasakė. Ir jos nuėjo, bandydamos melstis ten, kad gautų Šventąją Dvasią, bet Pagonių laikotarpis buvo pasibaigęs ir prasidėjo persekiojimas. Ir Jis pasakė: „Jie buvo išmesti laukan į tamsybes, kur bus verksmas ir dantų griežimas“. Bet antrajame prisikėlime jie bus avys, kurios yra atskirtos nuo ožių, bet ne Nuotaka, ne Išrinktieji. Tai moters Sėklos likutis.

268 Kas yra likutis? Tai kas liko, iškirpus gabalą. Tos pačios rūšies medžiaga. Teisingai? Jūs nutariate sukirpti sau kartūnine suknelę, ir jūs ištiesiate didžiulį kartūno gabalą ir iškerpate tai. Tai jūsų reikalas, kur jūs padėsite iškarpa. Tai Dievo reikalas, kur Jis padeda iškarpa. Jis iškerpa ją. Teisingai? Ir taigi šis likęs iš kartūno likutis čia, yra toks pat geras kartūnas kaip ir suknelė. Teisingai? Bet tai Dievo išrinkimas. Dievas išrenka savo Bažnyčią, Dievas iš anksto paskiria Savo Bažnyčią; Dievas iš anksto tai numatė, iš anksto numatė Savo Bažnyčią, ir Jis išveda tą Bažnyčią! Ir likutis yra paliktas ir eina per Sielvarto Laikotarpį.

269 Ir štai kur šiandien susipainiojo daugelis Biblijos studijuotojų, manydami, kad Nuotaka yra ten, Sielvarte. Vienas žmogus pasakė man, tarė: „Aš negaliu jums pasakyti, broli Branhamai“. Pasakė: „Aš mačiau Nuotaką Danguje. Ir drakonas išliejo iš savo nasrų vandenį, kad kariautų su Nuotaka. Ir šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, kurie yra Nuotaka, stovėjo ant Siono kalno“.

270 Aš pasakiau: „O, ne. Ne. Ne. Ne. Jūs viską supainiojote. Nuotaka buvo Danguje“. Ir moters Sėklos *likutis*, ne jos . . . ne iškarpa, likutis buvo ten, ir persekiojimas (Romos Imperijos) kai katalikybė sustiprės ir jie suvienys savo jėgas kartu su Didžia bažnyčia.

271 Na, jie tai suprato teisingai. . . Tai buvo per televiziją aną vakarą. Metodistų bažnyčia bando suvienyti metodistus ir baptistus, ir visos Kristaus bažnyčios bando susivienyti su katalikybe ir stoti prieš vieną atvirą altorių. Ką pasakė vyskupas, kai aną vakarą buvo teisiamas kaip komunistas? Aš pats stovėjau, žiūrėjau į tai per televiziją. Visos jų grupės! Ir kai ateis tas laikas, prasidės persekiojimas. Tuomet nužengs Šventoji Dvasia, ir metodistai, ir baptistai, ir visi kalbės kalbomis, šlovins Dievą ir gydys ligonius, ir pranašaus, ir bus visi ženklai ir stebuklai. Išrinktieji pakils, o likutis bus paliktas čia, kad pereitų per Sielvarto Laikotarpį. Ir laiko pabaigoje, kai jie pamatys, kas įvyko, jiems teks pereiti kančias.

272 Tada, pažvelkite. Jūs sakote: „Na, dabar, broli Branhamai, ar jūs norite man pasakyti, kad bus . . . kad—kad žmonės, kurie bus ten prie Baltojo Teismo Sosto?“ Jie bus . . . Nuotaka niekada

nebus teisiama. Ne, pone. Ji yra Kristuje. Kaip jūs įeinatė į Kristų? „Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną“. Teisingai?

²⁷³ Taigi, pažvelkite, pažvelkite čia. Biblijoje pasakya: „Teismas buvo paskelbtas, ir Knygos buvo atverstos“. Ar taip? Nusidėjėlių Knygos. „Ir buvo atversta dar viena Knyga“, kuri yra Gyvenimo Knyga, ir taip buvo teisiamas kiekvienas žmogus. Teisingai? Ir kas teisėjavo? Jėzus ir Šventieji. Jis pasakė: „Jis atėjo patarnauti, Kuris yra Dienų Patriarchas, Kurio plaukai kaip vilna“. Ir pasakė: „Dešimt tūkstančių kartų dešimt tūkstančių atėjo su Juo ir patarnavo Jam Teisme“. Čia Jėzus sugrįžta kaip Karalius ir Karalienė, Vestuvės baigėsi, ir Jis yra vedęs. Štai čia stovi Karalius ir Karalienė. Ir ten stovi ta pašventinta grupė, Dievas pasakė: „Atsistokit Mano dešinėje čia“. Knyga buvo atversta, buvo nusidėjėliai, - „atsistokite Mano kairėje“. Štai tie, kurių vardai buvo įtraukti į Avinėlio Gyvenimo Knygą.

²⁷⁴ Jūs sakote: „Broli Branhamai, mano vardas ten įrašytas, aš eisiu!“ Palaukite minutėlę! Judas Iskarijotas buvo pašventintas. Fju! Broli, pabusk dabar, spustelk, kad galėtum gauti Tai, suprantate.

²⁷⁵ Judas Iskarijotas, jo dvasia - yra antikristas šiandien. Jūs tai žinote. Jėzus buvo Dievo Sūnus, atėjo iš Dievo ir sugrįžo pas Dievą; Judas buvo pražūtis sūnus, atėjo iš pragaro ir sugrįžo į pragarą. Jėzus paėmė su Savimi atgailaujantį nusidėjėlį; Judas pasiėmė su savimi neatgailavusį: „*Je*! tu esi! *Je*! *Je*! *Je*! *Je*! tu esi Dieviškas išgydytojas, padaryk *tai*, *Je*! tu esi *Tas*, padaryk *tai*“. (Suprantate, tas klausukas Dievo Žodyje.) „Stebuklų dienos praėjo. *Je*! taip, parodyk man *tai*. *Je*! *Je*! *Je*!“ Suprantate?

„Visa tai tiesa“, - Dievas pasakė.

²⁷⁶ Taigi, žiūrėkite. Judas Iskarijotas buvo išteisintas tikėjimu ir tikėjo Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir buvo pakrikštytas. Biblijoje pasakya: „Jėzus—Jėzus pakrikštijo mokinius, Savo mokinius“. Gerai.

²⁷⁷ Švento Jono 17:17, prieš Jam pasiunčiant juos, Jis pasakė: „Pašventink juos, Tėve, per Tiesą. Tavo Žodis yra Tiesa“. Ir Jis buvo Žodis, dar prieš įvykdant Atpirkimą. Kitais žodžiais: „Kaip išankstinį demonstravimą, Tėve, Mano pralieto Kraujo, aš pašventinu juos“.

²⁷⁸ Jis davė jiems valdžią prieš netyrąsias dvasias, ir jie išėjo, ir išvarinėjo demonus. Teisingai? Ir jie gydė ligonius. Ar taip? Ir jie sugrįžo pašventinti, džiaugdami, šokinėdami, šaukdami ir šlovindami Dievą. Teisingai? Ir pasakė: „Net demonai paklūsta mums“.

²⁷⁹ Ir Jėzus tarė: „Nesidžiaukite dėl to, kad demonai paklūsta jums, bet džiaukitės, nes jūsų vardai yra įrašyti Dangaus Knygoje“. Teisingai? Judas Iskarijotas buvo su jais, vienas iš jų,

pašauktas, pašventintas, ir jo vardas įrašytas Avinėlio Gyvenimo Knygoje. Perskaitykite Mato 10 ir pažiūrėkite ar tai nėra tiesa. Jis pašaukė kiekvieną iš jų, ir Judą, ir kiekvieną iš jų, tiesiai ten. Jis išsiuntė juos, suteikė jiems valdžią prieš netyrąsias dvasias.

²⁸⁰ Taigi, žiūrėkite! Apsivilkite smūgiams atsparią liemenę. Bet kai Judas iškilo ten, toje bažnyčioje, kaip bažnyčios išdininkas, besidarbuojantis su pastoriumi. . . Jėzumi. Bet kai atėjo Sekminių laikas, jis parodė savo tikrąjį veidą. Jis parodė, kuo jis buvo. Ir turėdamas pakankamai padorumo, jis sunaikino save, pasikorė ant klevo medžio, kad išsipildytų pranašystė. Ir ta Judo dvasia vėl pasirodo, ir tiki Viešpačiu Jėzumi Kristumi. Kaip Jėzus ir pasakė: „Demonai tiki ir dreba“. Jis ateis ir mokys pašventinimo, tokio tyro švento gyvenimo, koks tik gali būti; bet kada prieis iki krikšto Šventąja Dvasia ir Dvasios dovanų, jis Tai paneigs! Jis kiekvieną kart parodys savo veidą. Tai yra ta dvasia mo- . . .

²⁸¹ Ir Jėzus pasakė: „Saugokitės!“ Mato 24, vėlgi. „Tos dvi dvasios bus taip arti viena kitos, kol tai suklaidintų net pačius Išrinktuosius. . .“ Ar tai tiesa? Kur padėta ta iškarpa. . . Broli, geriau tikėti senamadiškais, Šventosios Dvasios pamokslininkais čia aplink ir susitvarkyti su Dievu. Teisingai. Neturėkite pamaldumo pavidalo ir neigiantys Jėgą. Amen! Ar visi jaučiasi gerai? [Susirinkimas sako: „Amen“ – Red.]

Kai mes visi pateksime į Dangų,
Kokia tai bus džiaugsmo diena!
Kai mes visi pamatysime Jėzų,
Mes dainuosime ir šauksime pergalę.

Kai mes visi pateksime į Dangų,
Kokia tai bus džiaugsmo diena!
Kai mes visi pamatysime Jėzų,
Mes dainuosime ir šauksime pergalę.

²⁸² Aleliuja! Atsistokime minutėlei. Kas iš jūsų myli Jį visa savo širdimi? Pakelkite savo ranką ir pasakykite: „Šlovė Viešpačiui“. [Susirinkimas kartoja paskui brolių Branhamą – Red.] „Viešpatie, aš tikiu visa Evangelija. Padėk man būti Tavo tarnu“. Aleliuja! Aleliuja! Ar jūs mylite Jį? [„Amen.“] Biblijoje jie. . .

²⁸³ Viena moteris man pasakė: . . . vaikinas, galbūt jis klausosi ši vakarą, jis tiesiog gyvena kitoje gatvės pusėje. Jis atėjo ten. Ir sesuo Lula, kuri anksčiau vaikščiojo čia į bažnyčią, ji šūkavo ten gale. Aš pamokslavau, broli Nevilai. Ir tas vaikinas man pasakė. . . Taigi, jis buvo sekmadieninės mokyklos mokytoju čia, Pirmoje Baptistų bažnyčioje. Jis pasakė: „Bili, aš su malonumu klausiausi jūsų pamokslo, kol ta moteris nepradėjo verkti ir šūkauti: ‚Ačiū Tau, Jėzau! Šlovė Viešpačiui!‘ Ir laikas nuo laiko, - pasakė, - kažkoks vyras pasakė, - (Broliis Siuvardas) - šaukė: ‚Šlovė Viešpačiui! Amen!‘“ Ir aš pamokslavau „Prarandant Savo

Pirmgimio Teises“, Ezavas pardavė savo Pirmagimystės Teisę. Aš tęsiau, ir jie tiesiog šūkavo toliau. Ir pasakė: „Ooooh, - pasakė, - kad—kad nuo to man tiesiog šiurpuliukai perbėgdavo per nugarą“. Pasakė: „Aš negalėjau to pakęsti!“

²⁸⁴ Aš pasakiau: „Broli, jeigu jūs kada nors pateksite į Dangu, jūs mirtinai sušalsite“. Aš pasakiau: „Danguje tikrai šūkaujama dieną ir naktį“. Ir tai tiesa, broli. O, taip, pone!

O, noriu Jį pamatyti, pažvelgti į Jo veidą,
Ten amžinai giedoti apie Jo gelbstinčią malonę;
Šlovės gatvėse leiskite man pakelti balsą;
Visi rūpesčiai praėjo, pagaliau namuose,
visada džiaugtis.

O, noriu Jį pamatyti, pažvelgti į Jo veidą,
Ten amžinai giedoti apie Jo gelbstinčią malonę;
Šlovės gatvėse leiskite man pakelti balsą;
Visi rūpesčiai praėjo, pagaliau namuose,
visada džiaugtis.

²⁸⁵ Amen! Gerai, broli Nevilai. Telaimina jus Dievas. Ateikite tiesiai čia, ir tai jūsų, suprantate.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI IŠ PRADŽIOS KNYGOS LIT53-0729
(Questions and Answers on Genesis)

SERIJOS - BAŽNYČIOS DOKTRINA, VADOVAVIMAS IR TVARKYMAS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba trečiadienio vakarą 1953m. liepos 29 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org